

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

3 ♦ ČERVENEC ♦ 2023

OBEC CHUCHELNA

Hospodářská budova u obecního úřadu

CHUCHELNÁ

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

máme za sebou tři jarní měsíce, které nám moc tepla zatím nepřinesly. Stejně studené to je i s náladou v naší společnosti, která vstřebává vládou navržený úsporný balíček. Je pravdou, že se stát nemůže rozdávat veřejných financí zadlužovat, ale ruku na srdce, nešlo to řešit již dříve a jinak?? Po bitvě je každý generál, nezbyvá nám než věřit v zase lepší časy a selský rozum vrcholných politiků.

Rada obce Chuchelná se sešla za poslední tři měsíce 6krát. Mezi důležitá rozhodnutí určitě patří schválení nájmu prostor na Obecním úřadu v Chuchelné Pavlu Burdovi ze Slavkova pro účel školení nových řidičů. Noví adepti na řidičská oprávnění již nebudou muset dojíždět mimo naši obec. Zájemci se již nyní můžou hlásit na mobilním čísle +420 737 065 657. Již několik let se mluví o výstavbě nového oplocení místního hřbitova. Rada obce se rozhodla zahájit stavební práce na rekonstrukci tohoto oplocení, vše bychom chtěli stihnout do „Dušiček“.

Pracovníky obce byl odstraněn starý plot, pod vedením firmy Rudolf Honěk se provádějí výkopové práce. Zasluhou obecních pracovníků, a hlavně zaměstnankyň obce byly provedeny venkovní úpravy kolem nové hospodářské budovy v blízkosti OÚ Chuchelná. Tím došlo k dalšímu zkrášlení okolí nového centra obce.

Zdárně pokračuje rekonstrukce zdravotního střediska. Připravuje se pokrytí střechy s fotovoltaikou, byly dokončeny elektro práce, provádějí se vnitřní omítky. I když každý týden řešíme nové věci, vše pokračuje podle harmonogramu tak, aby určité ordinace mohly začít fungovat k 2. 1. 2024. Ostatní prostory se zaplní a pronajmou během roku 2024 i dalších let. Potěšitelné je, že jsme požádali o dotaci

na fotovoltaiku s názvem akce: „Fotovoltaická elektrárna – zdravotní středisko Chuchelná 9“. Dotace by měla činit 70 %.

Získali jsme kolaudační souhlas na malou vodní nádrž na Restě, kterou bychom chtěli slavnostně otevřít v úterý 5. 9. 2023. Již nyní jste všichni srdečně zváni na tuto společenskou akci. Potěšitelné je i to, že jsme požádali o dotační platbu ve výši 4 000.000 Kč, kterou jsme již na bankovní účet obdrželi. Finance nám pomůžou k dalšímu zvelebování naší obce, k dovybavení zdravotního střediska.

Další radostnou zprávou je získání stavebního povolení na výstavbu nové čistírny odpadních vod pro osadu Resta. Již nyní máme podepsanou smlouvu s firmou RPA Dotace s.r.o. z Brna na podání žádosti o dotaci na projekt „Nová kanalizace v obci Chuchelná, část Resta“. Nezbyvá než čekat na otevření podzimní dotační výzvy a akci v následujících letech realizovat.

V roce 2019 jsme prodali pět obecních stavebních míst na ulici Družstevní. Do konce letošního roku zde budou vystavěny a obydleny již tři nové rodinné domy. Jelikož jsme již získali stavební povolení na výstavbu komunikace v této lokalitě, nezbyvá nám nic jiného, než tuto další stavbu zrealizovat a tím splnit slib stavebníkům, že nová cesta bude dokončena do konce roku 2023. Tato stavební akce s názvem „Bytová zóna, ul. Družstevní – Chuchelná – SO 02 – účelová komunikace“ již byla vysoutěžena s nejnižší cenovou nabídkou od firmy Jankostav z Ostravy Kunčiček ve výši 1 759 120,60 Kč s realizací do 30. 11. 2023.

Zastupitelé se sešli v tomto kvartále jednou, a to dne 7. 6. 2023. Mezi nejdůležitější body bylo schválení víceprací a méněprací při rekonstrukci zdravotního střediska. V průběhu realizace jakékoliv stavby, nevyjímaje i naši rekonstrukci, je zcela obvyklé, že se vyskytnou práce, které projektová dokumentace neobsahovala nebo práce, které se vyskytly až v průběhu realizace stavby, nebylo je možné předvídat a jsou pro zhotovení nezbytné. Jedná se o tzv. více a méněpráce a řídí se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění. Po vysvětlení těchto prací projektantem a technickým dozorem byly tyto práce zastupiteli schváleny ve výši 3 103.992 Kč bez DPH. Dalším, neméně důležitým bodem bylo vydání Změny č. 1 územního plánu obce Chuchelná. Jedná se o rozšíření doplňujícího a přípustného využití plochy V – výroba a skladování o využití pro ubytovací zařízení v areálu firmy PF PLASTY CZ Chuchelná.

Od května 2016 se datuje spolupráce obce Chuchelná s Klubem železničních modelářů z Karviné, kteří tehdy projevíli zájem ohledně získání materiálů týkající se historie železniční zastávky v Chuchelné, jejího stavu v letech 1930–1945. Všechny získané informace nyní slouží ke stavbě modelu železniční stanice v Chuchelné. Jak

dalece to myslel Ing. David Hájek vážně, jsme se přesvědčili s místostarostou Mgr. M. Josefusem začátkem dubna letošního roku, kdy jsme navštívili výstavu železničních modelů a kolejíšť v Ostravě, kde v rámci moduliště byly také zařazeny moduly části traťového úseku Bolatice – Chuchelná a již funkční model chuchelenské stanice v kolejové podobě z období kolem roku 1930. Pevně věřím, že po dokončení tohoto modelu nám KŽM Karviná jejich práci představí také v Kulturním domě v Chuchelné.

i dalších zpravodajích bychom Vám chtěli představit stavby a pozůstalosti, které v Chuchelné po rodině Lichnovských zbyly. V tomto zpravodaji navštívíme rodové mauzoleum.

V neděli 21. 5. 2023 byla, již potřetí ve své historii, posvěcena kaplička sv. Urbana. Dokončením celé rekonstrukce kaple s na-

vrácením restaurovaného obrazu z roku 1927 do ní, jsme předali spoluobčanům další vzpomínku na naši minulost. Určitě se nemáme za co stydět.

Většina spoluobčanů, hlavně starousedlíci, rádi zavzpomínají na svou minulost. I ostatní by mohlo zajímat, jak se v Chuchelné před desítkami let žilo, jací lidé tvořili dějiny obce. Zaslouhou Moniky Rykalukové jsme se dostali k písemným zápiskům rodačky Antonie Jiříkové a jejím střípkům ze života naší vesnice v jejich vzpomínkách. Tímto bych chtěl poděkovat paní Monice za poskytnutí písemných materiálů, paní Regině Olejákové za zpracování těchto vzpomínek a ostatním spoluobčanům za poskytnutí fotodokumentace k textům.

Milí spoluobčané, přichází léto, doba dovolených. Mějme na paměti, že žádný den se zpátky nevrátí. Užijte si krásných letních dnů k odpočinku, relaxaci a nabrání nových sil do druhé poloviny letošního roku.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce
starosta@chuchelna.cz

Pokračujeme v připomenutí 100. výročí založení TJ Spartak Chuchelná. Tentokrát se můžete dočíst o osobnostech Spartaku a jejich vzpomínkách na činnost ve Spartaku. Již zesnulí dlouholetí členové Antonín Herudek, Leo Lukášek, Arnošt Depta a Helmut Postulka si to určitě zaslouží. Všichni občané jsou již nyní zváni v neděli 6. 8. 2023 do sportovního areálu, kde proběhnou velkolepé oslavy 100. výročí TJ Spartak.

V minulých číslech jsme putovali po rodových sídlech Lichnovských, v tomto

PRÁZDNINOVÁ AKCE!
Sleva pro studenty!

Od 1.6.2023-31.8.2023

Informace každou středu

Od 15:00 hod. – 15:30 hod.

K.M. Lichnovského 10, Chuchelná

(v prostorách obecního úřadu)

Tel: 737 065 657

Email: asbarven@seznam.cz

AKTUÁLNĚ

O NÁS

KONTAKT

ORDINACE

CENÍK

MUDr. Jana Stejskalová

Praktický lékař pro děti a dorost

Poskytujeme preventivní a léčebnou péči pro děti od narození do 18 let. Nabízíme možnost objednání na konkrétní čas v případě plánovaných odběrů, preventivních prohlídek a očkování. Nabízíme a zajišťujeme také nadstandardní očkování. Naši hlavní prioritou je přátelský přístup k dětským pacientům, vytvoření klidné atmosféry a navázání vzájemné důvěry s rodiči.

PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY

KONTAKTUJTE NÁS

VÍCE INFORMACÍ

Hledáte citlivý přístup k dětským pacientům, respekt k individuálním potřebám dětí i rodičů a příjemné moderní prostředí? Naše ordinace praktického lékaře pro děti a dorost, momentálně ve Štěpánkovicích, od 2. 1. 2024 v Chuchelné, Vám právě toto nabízí. Pro Vaše děti zajistíme nejlepší možnou péči v duchu moderní pediatrie. Ke všem dětem přistupujeme s maximální pečlivostí a empatií, snažíme se tak, aby návštěva naší ordinace pro ně byla co nejméně stresující. Registrace nových pacientů je možná Po–Pá od 8:00–11:00 na telefonním čísle **596 769 898**.

Těšíme se na Vás všechny v krásných prostorách dětské ordinace zdravotního střediska ve Štěpánkovicích a v roce 2024 v Chuchelné.

CHUCHELNÁ

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKU SPOKOJENOSTI OBČANA O OBCI CHUCHELNÁ

V předchozím Zpravodaji obce Chuchelná, jste našli dotazník spokojenosti občanů, který jsme Vám zaslali k vyplnění. Chtěli jsme znát Vaše názory a pocity na konkrétní otázky, které se týkají života v naší vesnici. Vzhledem k tomu, že na zasedání zastupitelstva obce se dostaví málokterý občan, navrhla rada obce zaslat dotazník k zjištění názoru občanů, co Vás trápí, co chcete zlepšit a s čím jste naopak spokojeni. Vzhledem k tomu, že se navrátilo pouze 21 vyplněných dotazníků, je výsledek spíše zklamáním a možná důkazem, že o dění v obci není velký zájem. Přesto Vám přinášíme informace o tom, co jste uváděli jako pozitivní i to jaká vidíte negativa:

Pokud bychom hodnotili Vaše odpovědi jako ve škole, bylo by vystavené vysvědčení jako průměrnému žákovi, kterému se občas něco povede, ale má i v některých otázkách nedostatky.

Opakující se negativa:

• Chybí sběrný dvůr, na špatném místě velkoobjemový odpad

Lze uvést, že trvalé vytvoření sběrného dvora v obci by nebylo rentabilní, a i jeho využití by bylo sporadické. Současné odpadové hospodářství se jeví jako dostačující a při kázni občanů v rámci odevzdávání velkoobjemového odpadu je tato problematika zvládnutelná bez obtíží. V jarním termínu velkoobjemového odpadu se na prodlouženém čekání při odevzdání odpadu podepsala technická závada na drtiči, který se často ucpával. Ze strany obce byl přítomen dostatečný počet pracovníků, kteří s tříděním na místě vypomáhali, taktéž byl přítomen kontrolní výbor, který dohlížel na to, aby se na svozové místo nedovážel odpad z jiných obcí. Čas čekání jednou za půl roku, snad není velkým omezením pro náš dlouhý život. Další variantou je přijet s odpadem mimo hlavní špičku odběru v 10.00–12.00 hod.

• Špatné nakupování

Také jste si postěžovali na špatné nakupování v obci. Vzhledem k naší poloze a cenové politice v Polsku, je však důvod nákupů v zahraničí pochopitelný, když přinese úsporu našim peněženkám, což však nenahrává trhu na domácí půdě, který pak není schopen konkurovat.

• Kulturní vyžití slabší, chybí např. Strassenfest

Pár povzdechů zaznělo i na kulturní vyžití v obci. Ruku na srdce, kdo z Vás se podílel na nějaké poslední akci? Spolky jako Muzeum, Hasiči, Spartak, SRPŠ, se snaží udržovat své pravidelné kulturní akce pro širokou veřejnost a také kulturní komise vytváří podnětné akce pro uspokojení kulturních a společenských potřeb občanů. Ale bez početné základny dobrovolníků se takové akce neobejdou. Takže těm aktivním patří díky za snahu a novým kulturním projektům, které se objevily, určité fandíme a budeme se je snažit podpořovat ke spokojenosti většiny.

• Chybí dětský lékař a zubař, nyní i gynekolog

Dostupnost zdravotní péče je v současné době v obci problém, který jsme se rozhodli vyřešit rekonstrukcí zdravotního střediska i když to bude akce s nemalými náklady. Již před několika lety byla budova od předchozích vlastníků, končících lékařů odkoupena zastupitelstvem obce s jasným záměrem, k vybudování moderního zázemí pro lékaře, tak abychom odpovídající lékařskou péči v obci udrželi. Věříme, že po letošním roce se dočkáme očekávaného výsledku

a dětský lékař, gynekolog, zubní lékař opět budou v obci ordinovat. A co víc, že v budově najdou využití i jiné služby související s péčí o zdraví nás všech.

• Autobusy jezdící na ul. P. Bezruč

Tento problém zastupitelé obce několikrát řešili se zástupci dopravce i osob zodpovědných za sestavení jízdních řádů. Vzhledem k dokončení a uvedení do provozu točny autobusů u hřiště a následnému vybudování točny autobusů u nádraží na pozemku, který obec po dlouhé době získala do vlastnictví, bude i tento problém vyřešen a provoz na úzké obecní komunikaci bude sveden na hlavní silnici Masarykova, Komenského, K.M. Lichnovského.

• Špatný povrch ul. Mírová, k nádraží ulice P. Bezruče, ul. Družstevní

Vnímáme, že povrchy některých komunikací v obci již nesou stopy častých zásahů z důvodu vybudování infrastruktury vedoucí pod nimi. Některé úseky se řešili výpravkou daných míst anebo výměnou či opravou kanalizačních výpustí. Další v pořadí po opravě kanalizace v úseku ulice Mírové je záměr opravy povrchu této komunikace.

Pozitiva z dotazníků:

Je potřeba zmínit, že nám byly doručeny i dotazníky s pozitivními hodnoceními, za které děkujeme, ale samozřejmě je nepřeceňujeme. Kdybychom udělali průměr v dotazníku z hodnocených otázek, dostali bychom výslednou známku 2,2, což svědčí o tom, že jsou občané se svým životem v obci spokojeni. To je také naším cílem, abychom vytvořili a udrželi takové životní podmínky pro co nejvíce občanů, abychom se mohli na sebe usmívat a žít spokojeně. Proto, pokud máte něco s čím nesouhlasíte, nebo chcete v obci něco změnit, neřešte to jen v hospodě u piva, nebo doma, ale přijďte za námi na zasedání zastupitelstva a můžete sdělit svůj názor na danou věc osobně. Za všechny vyplněné dotazníky děkujeme.

Mgr. Miroslav Josefus - místostarosta

	průměr	výsledek
1. Příležitost pro podnikání	2,9	3
2. Možnost kulturního vyžití	2,4	2
3. Možnosti sportovního vyžití	2,1	2
4. Služby pro seniory	2,5	3
5. Úroveň zdravotní péče	3,3	3
6. Dostupnost zdravotní péče	3,4	3
7. Úroveň školských zařízení	1,7	2
8. Kvalita bydlení	1,4	1
9. Možnosti pro výstavbu RD	2,7	3
10. Možnosti nakupování	3,1	3
11. Dopravní obslužnost	1,8	2
12. Množství a kvalita zeleně	1,2	1
13. Čistota ovzduší	2,2	2
14. Čistota vod	2,1	2
15. Nakládání s odpady	2,0	2
16. Celkový vzhled obce	1,3	1
17. Úroveň dopravní infrastruktury	2,5	2
18. Úroveň technické infrastruktury	1,9	2
19. Bezpečnost v obci	1,7	2
20. Práce místní samosprávy	1,8	2
21. Práce a komunikace OÚ	2,1	2
22. Podpora spolkové činnosti	1,7	2
23. Podpora spolupráce spolků	1,9	2

POŘÍZENÍ VNITŘNÍHO VYBAVENÍ DO PROSTOR KULTURNÍHO DOMU CHUCHELNÁ PRO KULTURNÍ A SPOLKOVOU ČINNOST

Projekt
POŘÍZENÍ VNITŘNÍHO VYBAVENÍ DO PROSTOR KULTURNÍHO DOMU CHUCHELNÁ PRO KULTURNÍ A SPOLKOVOU ČINNOST
 Je spolufinancován Evropskou unií.

Cílem je podpořit projekty komunitních aktivit naplňující cíle ROP2014-2020 v oblasti rozvoje venkova.

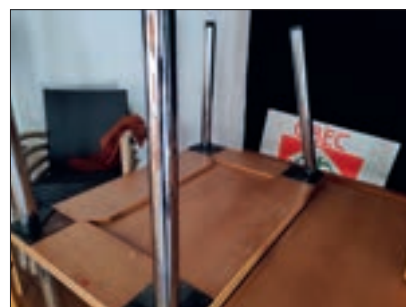

EVROPSKÁ UNIE
 Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
 Evropa investuje do venkovských oblastí
 Program rozvoje venkova

Předmět projektu je pořízení nového interiérového vybavení do obecního sálu, který se nachází v prvním nadzemním podlaží kulturního domu Chuchelná. Tento sál slouží pro pořádání řady kulturních a společenských akcí. Mezi nové interiérové vybavení patří 120 ks židlí, 18 ks stolů a 4 ks vozíků pro židle. V rámci projektu jsou rovněž pořízeny 2 ks prezentačních panelů plnicí vzdělávací funkce.

Cílem projektu je zmodernizovat vnitřní vybavení sálu kulturního domu, které využívají občané obce při nejrůznějších společenských a kulturních akcích. Díky tomu se tak zvýší komfort pro diváky, posluchače či účastníky jednotlivých akcí v tomto sále.

▼ NOVÝ STAV

STARÝ STAV ►

CHUCHELNÝ

REKONSTRUKCE ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA V OBCI CHUCHELNÁ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Rekonstrukce budovy zdravotního střediska v obci Chuchelná

Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Předmětem podpory je zateplení, výměna otvorových výplní, výměna zdroje vytápění a výměna stávajících svítidel za LED technologii zdravotního střediska v obci Chuchelná, okres Opava. Realizací projektu dojde ke snížení energetické náročnosti veřejné budovy a celkové spotřeby energie o 160 GJ/rok.

Celkové způsobilé výdaje: 6 992 235 Kč

Dotace EU: 3 845 729 Kč (55 %)

Příspěvek příjemce podpory: 3 146 506 Kč (45 %)

Datum zahájení realizace projektu: 1. 5. 2022

Datum ukončení realizace projektu: 31. 12. 2023

Řídící orgán: Ministerstvo životního prostředí

Zprostředkující subjekt: Státní fond životního prostředí ČR

Příjemce dotace: Obec Chuchelná

ČISTOTA
VODY

KVALITA
OVZDUŠÍ

ZPRACOVÁNÍ
ODPADU

OCHRANA
PŘÍRODY

ENERGETICKÉ
ÚSPORY

KULTURA A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

KULTURNÍ ŽIVOT NA JAŘE 2023

Jarní čas jsme letos v kulturní oblasti aktivně neorganizovali. Občané se mohli účastnit akcí pořádaných jednotlivými složkami, pálení čarodějnic, stavění

máje a akci Klubu seniorů, který pravidelně pro své členy a přátelé z Polska organizuje jarní smažení vajec. Z oblasti akcí farního společenství bych zmínila pravidelnou každoroční mši na zastřešené terase rehabilitačního ústavu, která se vždy nese i v duchu koncertu

společné scholy a sboru. V neděli 21. 5. 2023 jsme se pak mohli všichni zúčastnit i znovuvysvěcení rekonstruované Kapličky Sv. Urbana u cesty na Bohuslavice, kdy byla i tato pouť zakončena malým koncertem scholy přímo v přírodě u kapličky. Jelikož je Sv. Urban patronem vinařů, překvapil nás pan farář na závěr svěcení rozléváním velmi dobrého vína, a tak bylo nedělní odpoledne velmi příjemným jarním dnem, jelikož i počasí nám velmi přálo. Pravidelné vystupování scholy nebo i společné scholy a části sboru můžete slyšet každou neděli při mších.

Takže přesto, že se nám nepodařilo zorganizovat samostatnou akci kultury, myslím, že společenský život v obci pokračuje a je dostatečně pestrý. Myslím, že kdo chce, může se různých akcí účastnit pravidelně.

*S přáním krásného léta za Kulturní komisi OÚ
Ilona Nedvěďová*

DUCHOVNÍ NEDĚLE 21.5.2023

Stalo se již tradicí, že se jednou ročně, právě v měsíci květnu změnil prostor terasy spojovací chodby rehabilitačního ústavu za místo, kde je sloužena mše svatá. Tak tomu bylo i tentokrát. Společně s knězem se zde modlili pacienti, nyníější i bývalí zaměstnanci ústavu a ostatní občané Chuchelné. Mši svatou hudebně a zpěvem doprovázel chrámový sbor. Při této příležitosti P. Vlastimil požehnal kříž, který bude umístěn v nově vytvořeném prostoru, který je určen pro slavení mše svaté pro pacienty.

Druhým duchovním zážitkem této neděle bylo znovu posvěcení kapličky svatého Urbana. Na jaře minulého roku byla celá kaplička, která stála v poli, a ke které již nebyla přístupová cesta převezena na nové místo. Díky panu Robertu Winklerovi, starostovi obce Ing. Rudolfo Sněhotovi, Rudolfo Hoň-

kovi a ostatním obecním pracovníkům se po různých peripetiích vše podařilo. Nyní stojí za vesnicí na ulici Družstevní. Ti, kteří se sešli ve 14.30 hodin u kostela

se s modlitbou Růžence odebrali ke kapličce. Krásné slunečné odpoledne přímo lákalo vyjít do polí, tak jak to dříve bývalo. A sešlo se nás dost. Pár slov v úvodu řekl starosta obce, následovala modlitba a poté P. Vlastimil kapličku již potřetí ve své historii posvětil. Členové sboru opět oživilo pobožnost zpěvem. Závěrem ještě pan Robert Winkler s humorem vzpomínal na všechna úskalí, která se při přesunu kapličky musela vyřešit. Svěcení se zúčastnili také Jiří Otlík a Anežka Šimková, rozená Otlíková, kteří obraz sv. Urbana z roku 1927, v 90. letech 20. století, zachránili a zajistili jeho první restaurování. Současné restaurování obrazu a jeho konzervaci provedla akademická malířka Romana Balcarová z Opavy. A jelikož je sv. Urban mimo jiné i patronem vinařů, připili si všichni dobrým vínem.

Regina Olejáková

Blahopřání

*Jubilanti obce Chuchelná,
kteří oslavili svá životní jubilea*

DUBEN Anna Meinhardová 75 let
Monika Komárková 81 let
Anežka Vitásková 84 let
Adolf Náhlík 84 let

KVĚTEN Božena Štefková 70 let
Rudolf Kubný 70 let
Kristiana Rozkošná 70 let
Hana Lukášková 70 let
Bernard Lasák 75 let
Petr Meinhard 75 let
Josef Kučera 75 let
Charlota Vránová 89 let

ČERVEN Jiří Hajduček 70 let
Anna Kollerová 70 let
Kristina Konieczná 75 let
Josef Jakš 75 let
Vilém Prasek 75 let
Helga Kyselá 81 let
Waltrauda Kostřebová 82 let
Renáta Zajíčková 83 let

INZERCE

PIVNÍ SLAVNOSTI MUZEUM CHUCHELNÁ

KDY: 2.9.2023

V HODIN: 13:00H

VYSTOUPÍ: CIMBÁLOVÁ MUZIKA,
ROHOVÉ KAPELY, KUBALOVCI.

Večer protancujeme diskotékou.

TĚŠÍ SE NA VÁS KLUB KMB

15. ročník
Startovní závod
100 Kč

Běh a pochod Chuchelnou

9. 9. 2023

Místo: areál TJ Spartak Chuchelná

Start: hlavní kategorie v 10:00, mládež od 9:30

Turistický pochod na stejné trati průběžně od 8:00

Registrace v místě startu od 8:00 do 9:30 hodin

Trat: 15km (hlavní závod), 3km, 200m - 1500m (mládež)

Kategorie	
Hlavní závod 15km	Běh na 3km
Muži A (18 - 39 let)	Do 40 let
Muži B (40 - 49 let)	Nad 40 let
Muži C (50 - 59 let)	
Muži D (60 a starší)	
Ženy E (18 - 34 let)	Děti a mládež
Ženy F (35 a starší)	200 až 1500 m, dle
	počtu a ročníku
	účastníků

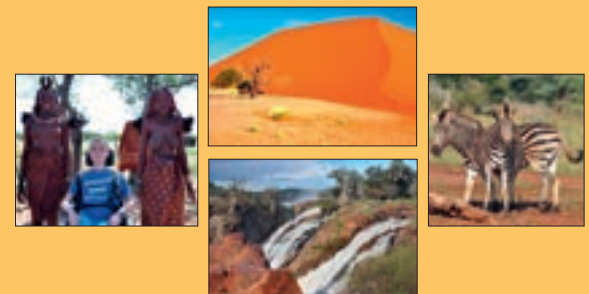
Hlavní partneři

SHOCK! CHUCHELNÁ KMB

Více informací na www.behchuchelnou.cz

Kulturní komise Obce Chuchelná
pořádá cestovatelskou přednášku

Tajuplná Afrika

Čtvrtek 5. října 2023 od 17.00 hod. v Kulturním domě v Chuchelně

Nejodbornější expedici rodiny Márových se stala výprava do čtyř států v jižní části Afriky:
JAR, Namibie, Botswana a Zimbabwe

Při úžasné barevné projekci fotografií i filmových záběrů se dozvíte, jak se dá neznámými končinami černého kontinentu cestovat na vlastní pěst - terénem autem divočinou i pouští a přitom spát ve stanech. Společně navštívíme Kapské Město i hliněnou vesnici tradičně žijících Himbů. Budeme stát tváří v tvář divokým zvířatům, zatáji se nám dech ve sloním obklíčení a snad přejijeme i kousnutí šestimetrovým hadem. Podíváme se na největší písečné duny světa i hřmící masy Viktoriinych vodopádů.

Jiří Mára je autorem dvaceti cestopisných knih a dokumentárních filmů z různých koutů světa.

Více informací naleznete na www.jirkamara.cz

TJ SPARTAK CHUCHELNÁ

FOTBALOVÁ SEZÓNA 2022–2023

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Chuchelná	16	13	3	2	205:111	38
2	Strakonice	16	9	1	6	162:147	28
3	Chuchelná	16	7	4	5	148:126	25
4	Darbovice	16	8	1	7	127:107	25
5	Bohusovice	16	7	1	8	142:165	22
6	Hut	16	5	4	7	126:114	19
7	Střelčovice	16	6	0	10	103:163	18
8	Písek	16	5	2	9	88:131	17
9	Kopce	16	5	1	10	182:166	16

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Chuchelná	20	18	1	1	291:47	55
2	Darbovice	20	15	2	3	188:73	47
3	Věteřov	20	13	1	6	142:199	31
4	Střelčovice	20	8	0	12	110:130	24
5	Odřevov	20	4	1	15	104:214	13
6	Písek	20	2	1	17	89:179	7

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Věteřov	26	15	3	8	89:37	48
2	Sládkovice	26	18	2	6	91:37	54
3	Lišov	26	15	5	6	65:39	50
4	Vávrovice	26	15	2	9	96:62	47
5	Zimovice	26	13	6	7	64:46	46
6	Stěna	26	13	3	10	49:43	42
7	Tábor	26	11	6	9	71:52	39
8	Jakobovice	26	11	3	12	64:71	36
9	Dolní Žubice	26	10	8	11	40:34	30
10	Wetec	26	10	5	11	66:74	30
11	Dolní Bělečovice "B"	26	8	7	11	68:71	31
12	Chuchelná	26	7	3	16	50:75	24
13	Bošovice	26	2	3	21	31:118	6
14	Bošovice "B"	26	2	3	21	29:120	6

FOTBALOVÉ TURNAJE 2023

Červen byl na Spartaku již tradičně ve znamení mládežnických turnajů. Jako první do nich vstoupila 17.6.2023 naše starší přípravek, která po smolné prohře ve čtvrtfinále s týmem Studénky, zvládla zápas o umístění a obsadila tak konečně 5. místo. Vítězem letošního 8. ročníku Spartakus Cupu se stal tým z Kobeřic, který ve finále porazil Studénku. V dalším týdnu šli do boje

naši mladší žáci, kteří chtěli ukončit úspěšnou sezónu dobrým výsledkem na domácím turnaji. Jejich úspěšné tažení, letošním 31. ročníkem, zastavil až tým z Kobeřic, který zvítězil po bezbrankové remíze až po penaltách. Naši borci tak vyrovnali historicky nejlepší umístění a obsadili skvělé 2. místo. Individuálním výkonem se blýskl Matěj Vilím, který byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje. Neděle 25.6.2023 již tradičně patřila našim nejmenším tygríkům, kteří tak uzavřeli letošní turnajový maratón. Velké poděkování patří všem organizátorům, rozhodčím, dobrovolníkům, fanouškům, rodičům a v neposlední řadě také sponzorům.

Ing. Marek Vilím
– předseda FO TJ Spartak

SPARTAKUS CUP 2023

1	Kobeřice
2	Studénka I
3	Bolatice
4	Krzanowice
5	CHUCHELNÁ
6	Bohuslavice
7	Krnov
8	Studénka II

31.ročník turnaje mladších žáků

1	Kobeřice
2	CHUCHELNÁ
3	OFS Opava
4	Krnov
5	Bolatice
6	Vítkov
7	Bohuslavice
8	Dolní Benešov

Sportovní slavnost 2023 program

Pátek

Sobota

13:00
**X. Memoriál
Lukáše
Chrobaczka**

večer
diskotéka
vstupné 50,- Kč

Neděle

13:00
**Žáci, přípravek
fotbalové
dovednosti**

16:30
zápas
Souboj trenérů

18:00
Vyhlášení tomboly
vstupné po celý den
30,- Kč

Srdečně zvou pořadatelé

1 let TJ Spartak Chuchelná 6.8.2023

Program

8:30 - Mše svatá přímo v areálu TJ Spartak
14:00 - Utkání Arabella team vs. Amatérští sportovci TJ Spartak Chuchelná
Poločas utkání - Produkce pro děti
Po utkání - 2 hodiny zábavy v podobě vystoupení známých osobností Arabely

V tento den bude otevřena výstava ke 100. výročí založení klubu v Restauraci TJ

Vstupné na odpolední část programu - 100 Kč, děti do 15 let - zdarma

Srdečně zvou pořadatelé

CHUCHELNÝ

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Den dětí

Letošní oslava dne dětí probíhala dva dny. Už 31. května k nám na zahradu přijela klaunice Lentilka se svou balónkovou show. Děti se ve slunečném počasí těšily na hry, soutěže, tanec, ... no prostě show

minek a potom jsme se už těšili na nanuk a dovádění na dětském hřišti.

Výlet na Dětský ranč v Hlučíně

Náš letošní výlet k závěru školního roku jsme naplánovali na páteční 9. červen.

Některé děti nemohly ani dospát, jak se těšily na jízdu autobusem na Dětský ranč v Hlučíně. Hned v úvodu jsme si zakoupili krmení pro zvířátka a bylo nám řečeno, která můžeme nakrmit. A tak děti nastavovaly plné dlaně kozám, ovčím, lamě a házely kachnám, prasátku i slepičkám. Prohlédli jsme si také koně, oslíky a kloky, v přírodním jezírku rybky. Zajímavé

bylo i bludiště z živého plotu, kde se děti schovávaly a hledaly cesty ven. Po svačince v altánu nás čekaly zajímavé průlezkky, skluzavky, houpačky pro odvážné děti. Bylo to moc fajn a všichni si výlet užili.

Rozloučení s předškoláky

Poslední červnový den nastalo rozloučení s našimi kamarády, kteří odcházejí do základní školy. Už od rána byla atmosféra ve třídě s předškoláky taková zvláštní, slavnostnější, prostě jiná, než obvykle. Děti chodily s dárčky a kytičkami pro paní učitelky, se kterými strávily spoustu času ve školce. Hráli jsme oblíbené hry, tančili, zpívali a povídali si. S přáním hodně úspěchů v dalším vzdělávání potom přišla na řadu kniha a Pamětní list s věnováním pro vzpomínku na mateřskou školu.

Mgr. Alena Valentová

se vším všudy. Za účast dostaly balónkové zvířátko, které jim klaunice vytvořila před jejich zraky rychlostí blesku. Všichni byli nadšení a užili si veselé dopoledne ve školce.

Druhý den měly paní učitelky ze třídy Kořata rovněž připraveny pohybové hry pro bystrost, rychlost a šikovnost (jízda na koloběžce a odrážedle, zdolávání překážek s využitím zahradních prvků apod.) a kreslení letních motivů na chodník u školky. Všechny děti si sladkou odměnu právem zasloužily. Třída Medvíďata vyrazila na výlet do lesa s pozorováním letní přírody. Poznávali jsme některé stromy a keře, poslouchali zpěv ptáků a viděli zajíce. V průběhu roku se učíme, jak se v lese správně chovat a co se nesmí. Na kraji lesa nám přišla vhod malá svačinka od ma-

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Jan Stoček, 8. B – reprezentace školy v soutěžích a olympiádách

Ohlédnutí za školním rokem 2022-2023

Uplynulý školní rok byl ve škole velmi bohatý na různé akce, projekty a soutěže. O všech těchto aktivitách informujeme na stránkách školy www.zschuchelna.cz. I letos naši žáci sbírali diplomy a ocenění v okresních a krajských kolech naukových soutěží a olympiádách. Velmi nadaným žákem je Jan Stoček, který školu pravidelně reprezentuje v matematických soutěžích, jazykových olympiádách, dosahuje velmi dobrých výsledků

i ve výuce. Letos získal 1. místo v okresním kole matematické olympiády, 4. místo v okresním kole olympiády z německého jazyka a 7. místo v anglickém jazyce. V okresním kole olympiády z německého jazyka ve své kategorii získal

Aneta Segsulková, 7. třída – Klub sportovního tance KD Hlučín, s tanečním partnerem Samuelem Poncem se zúčastnili Mistrovství republiky v latinskoamerických tancích

1. místo Theo Pleva a Matyáš Pchálek se umístil na 3. místě. V krajském kole v programování získal Matyáš Gřeš krásné 6. místo. Jan Pekárek obsadil v krajském kole olympiády z ruského jazyka pěkné 6. místo.

V soutěži ve virtuálním svařování v Opavě získal 1. místo náš tým ve složení Kryštof Musila, Šimon Slavík a Mi-

Jindřich Josefus, 7. třída – florbalista SC Tempish Vítkovice, vítěz Moravské ligy mladších žáků BU13 pro 2022/2023, v roce 2022 získal 2. místo v turnaji Prague

Kateřina Komárková, 8. A – Mažoretky Excelent, 1. vicemistryně Evropy v kategorii Baton miniformace Junior.

Vendula Josefusová, 4. třída – Mažoretky Excelent, 1. vicemistryně Evropy v kategorii Junior miniformace MLX.

Sára Panovcová, 7. třída – florbalistka FBC ČPP Bystroň Group Ostrava, hraje Moravskou ligu mladších i starších žáků GU13, zvítězili na Brno Open Game 2023

Virtuální svařování – zleva Mikuláš Chrobaczek, Šimon Slavík, Kryštof Musila, Mgr. Jaromír Musila

kuláš Chrobaczek, který se stal zároveň absolutním vítězem. Také jsme byli úspěšní v okresní soutěži ve stavění Merkura, kde 1. místo získal tým Kryštof Kamrád, Jakub Bajgar a Mikuláš Chrobaczek.

Také jsme se zúčastnili různých sportovních soutěží, úspěchem byl postup nejmenších dětí do okresního kola McDonald Cupu v kopané.

Mnozí žáci se ve svém volném čase věnují různým aktivitám - navštěvují ZUŠ, sportovní, taneční a další kluby a kroužky. Často dosahují velmi dobrých výsledků a reprezentují nejen naši školu, ale i naše obce Bělou, Chuchelnou a Strahovice.

Mgr. Monika Slívková

Tomáš Závěšický, 9. třída – útočník SFC Opava, hraje Moravskoslezskou žákovskou ligu U15

Stavění Merkura – zleva s diplomy Jakub Bajgar, Kryštof Kamrád, Mikuláš Chrobaczek

OPEN SCHOOL CHUCHELNÁ 20. 5. 2023

Vystoupení se zúčastnili téměř všichni žáci naší ZŠ i děti z MŠ a předvedli divákům, co všechno dovedou. Děkujeme za dobrovolné finanční příspěvky, které použijeme pro potřeby školy. Všechny fotografie i videa z této akce můžete najít na webu školy www.zschuchelna.cz

Zlatonky

Kořata

O Mlsném vlkovi

Just dance

Jsme parta správná

Mach, Šebestová a piráti

Cups Song

Alles Gute

Parkour

Aneta a Josef Kamrádovi

Skupina Strašáci

Anna Obrusníková

Kroužek kytary

Osmáci

Adéla Svobodová – bicí

Závěrečný happening

7. PRÁVODAT

ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2022/2023

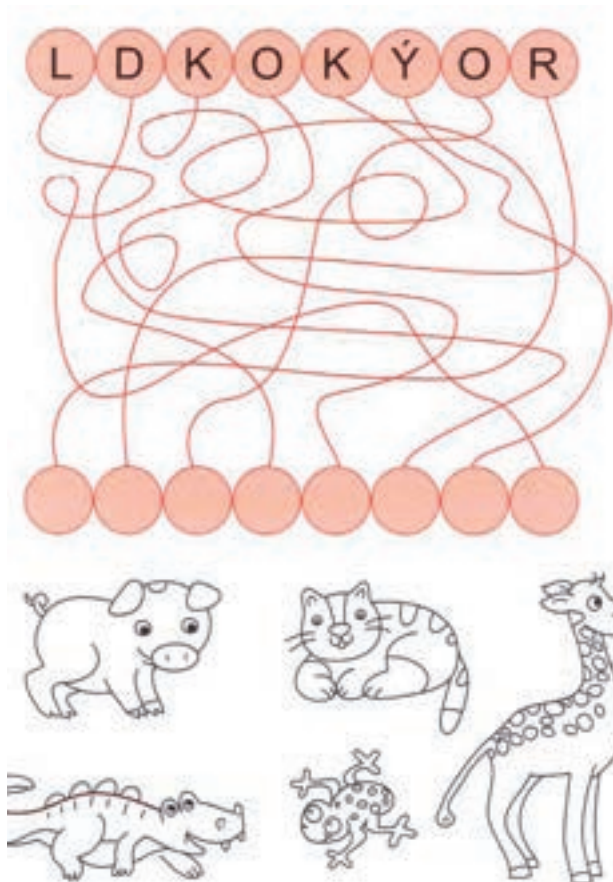

První řada zleva: Mgr. Monika Slivková, Mgr. Marie Hájičková, Lucie Komárková, Karolína Paluvová, Julie Jiříková, Julie Kremzerová, Eliška Svobodová, Zuzana Křižáková, Aneta Kamrádová, Mgr. Jiří Joško
Druhá řada zleva: Šimon Juchelka, Ing. Rudolf Sněhota, Tomáš Závěšický, Jakub Hluchník, David Bystřičan, Daniel Ondila, Ondřej Pekárek, Nicolle Nevřelová, Anna Obrušníková, Jakub Chovanec, Vanesa Fichnová
Třetí řada zleva: Petr Halfar, Matěj Kovář, Matěj Rataj, Lukáš Vlček, Matyáš Gřeš, Kryštof Musila, Tomáš Přikryl

PRO DĚTI

NEPOSEDNÁ PÍSMENA

Vylušti slovo a vybarvi správný obrázek
v barevných políčkách vylušti slovo

OSMISMĚRKA

Najdi a vyznač v osmisměrce dopravní prostředky.
Vybarvi obrázek, který ukrývá tajemka.

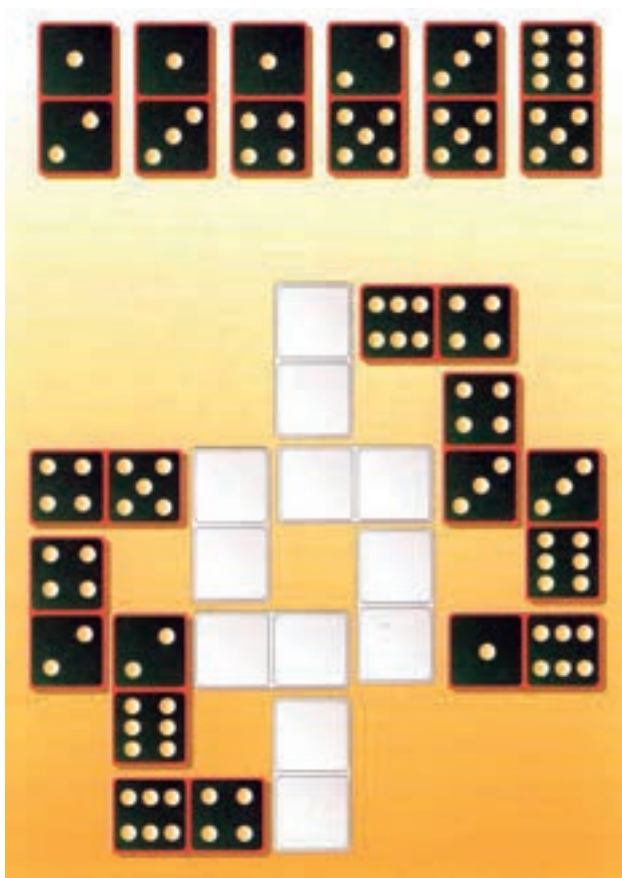
AUTO, TRAMVAJ, KOLO, VLAK, LOD, TRAKTOR, METRO,
MOTORKA, JEŘÁB, PONORKA, DODÁVKA, AUTOBUS

K	T	R	A	K	T	O	R
P	R	O	U	L	O	B	Ě
O	A	U	T	O	B	U	S
N	M	Ž	O	R	T	E	M
O	V	L	A	K	O	L	O
R	A	K	R	O	T	O	M
K	J	E	Ř	Á	B	Ď	K
A	K	V	Á	D	O	D	A

DOMINO

Dokresli chybějící domina. Použij všechny kostky.

		9					1
3		6		7	1		
		8		9		2	
8							4
5			6		9		
							2
	4				6	3	
		5	7				
			8	2		7	9

SUDOKU

Dopiš čísla 1–9
do tabulek tak,
aby v každé řadě,
sloupci a čtverci bylo každé
číslo zastoupeno pouze
jednou.

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ V OBRÁZČÍCH

ZPRÁVODAT

100 LET SPARTAKU

ANTONÍN HERUDEK (15. 8. 1918 – 10. 1. 1998)

BÝVALÝ HOSPODÁŘ A DLOUHOLETÝ ČLEN TJ SPARTAK

Vzpomínky na začátky fotbalového dění v Chuchelné

Tyto moje vzpomínky sahají až ke třicátým létům dvacátého století, kdy jsem byl ještě žákem Základní školy v Chuchelné. Některé poznatky mám z doslechu starší generace a bývalých hráčů Slezanu.

Na začátku dvacátých let poprosilo několik nadšenců knížete Lichnovského o pozemek a finanční pomoc pro hru zvanou „fotbal“, která se v té době velmi rozšiřovala a všechny sbližovala. Ten nejen fotbalu, ale i kulturnímu dění, hlavně německému, v obci všemožně pomáhal. Rozvoji fotbalu v Chuchelné napomáhali také angličtí učitelé, kteří vychovávali knížecí děti, či zaměstnanci, kteří pracovali na polesí Lichnovského. Ke všemu byla ovšem nutná i aktivita nadšenců z naší vesnice. Fotbal nebyl v žádném případě lehkou a levnou záležitostí. Co jen bylo těch roztrhaných „butek“ a „galat“! Přece se však našli mládenci, kteří tuto řeholi s nadšením přijali. Je třeba podotknout, že hybnou silou z řad naší mládeže byli hoši z rodin Langrů, Postulků, Nevělů či Náhlíků.

V této době vznikl v Chuchelné i německý sportovní klub DSV Kuchelna. Činnost tohoto klubu však byla oslabována zásahy několika nerozvážných občanů české národnosti a nařízeními vyšších orgánů. Jejich činnost ve třicátých letech končí, což bylo pro část našich obyvatel hořkou pilulkou. To-liko jsou vzpomínky, kdy i ve svých dnešních letech nemohu pochopit, až kam dospěje fanatismus, který v jakékoliv podobě je vždy nebezpečím. Ještě bych připomněl, že hřiště v té době bylo 3–4x do roka zaplavené od Resty, bylo zde až 1,5 metru vody. Po bouřce jsme se zde jako děti koupali a měli z toho velkou radost.

Slezan Chuchelná byl založen českými finančními strážci. U jeho zrodu byl legionář František Foukal, který měl tak vzácnou povahu, že si vzal za manželku ženu ruské národnosti, která mu zachránila život, ač sama byla postižena válkou a přišla v boji o nohu. Sám byl od prvních dnů příchodu do Chuchelné u zdejších občanů velice oblíben, protože choval k lidem úctu, pochopení a rozdával lásku ke sportu. To bylo tehdy nedocenitelnou vlastností. V době svého působení v Chuchelné se František Foukal stal průkopníkem všeho českého dění. A že se mu u nás líbilo, mohl jsem poznat i já. Byl jsem svědkem, kdy pan Foukal přišel, už jako starší muž,

na náš stadion, který ovšem nebyl zdaleka tak úhledný jako dnes. Opřel se o tyč branky a nahlas zavolal směrem do obce: „Zde jsem prožil nejkrásnější chvíle mého na činech bohatého života“. Odcházel se slzami v očích a s přáním, abychom tento stánek milovali vždy tak, jak jej miloval on.

Dobu těsně po válce nemohu popsat, i když bych to rád udělal. Dne 7. 1. 1939 jsem totiž narukoval k německému letectvu a vrátil jsem se až v roce 1952. Faktem však zůstává, že mnoho fotbalistů skončilo mladý život v nesmyslné 2. světové válce, která byla dějinnou hanbou 20. století.

Určitou dobu jsem byl hospodářem Spartaku. Vždy jsem naše hřiště nazýval „hřištěm vysokých sklizní“. Soupeři nás, jako tým, respektovali a vždy se obávali, s jakou nadílkou z Chuchelné odjedou. Jako soused areálu TJ Spartak a jeho dlouholetý člen jsem se vždy snažil našemu klubu pomoci. Fandím všem, kteří to s ním mysleli a myslí dobře.

Nechme úvahy minulosti a starejme se o současný život a sportovní dění v naší krásné malebné obci Chuchelná. Ať nikdo neprožije své mládí tak jako my, válkou a vězněním a vším, co dokáže lidská zloba na lidech vytvářet pro své dobrodružství a mocenské zájmy.

Bůh chraň od takovéto společnosti. Ať zvítězí vždy rozum!

Antonín Herudek, 1994

HELMUT POSTULKA (29. 4. 1936 – 20. 11. 2012)

BÝVALÝ HRÁČ I. MUŽSTVA KOPANÉ A FUNKCIONÁŘ TJ SPARTAK

Vzpomínky na období sportu v Chuchelné od 40. let do konce dvacátého století

Vzpomínky na léta z první republiky mám prostřednictvím svého otce Leoše Postulky, léta poválečná jsem již vnímal osobně. Patnáct roků jsem byl aktivním hráčem I. mužstva kopané, členem TJ jsem do dnešních dnů.

Snad každý fanda kopané v Chuchelné ví, že zakladatelem SKH Slezan Chuchelná byl velitel finanční stráže František Foukal. Vedle slavného Slezanu existoval i německý klub DSV Kuchelna, v jehož řadách hrálo mnoho dobrých fotbalistů z okolí, kteří vesměs patřili k zaměstnancům knížete Lichnovského. Tomuto klubu nebylo dopřáno dlouhého trvání. Od roku 1936 došlo vlastně k rozpadu fotbalu v Chuchelné na několik let.

Také ve válečných letech 1943–1944, na které si již vzpomínám, nebyla Chuchelná bez fotbalu. V zajateckém táboře, dnešní areál ZŠ, byli internováni zajatci většinou francouzské národnosti, kteří pracovali v místní továrně na výrobu výbušnin. Zde bylo fotbalové hřiště menších rozměrů „buzerplac“, které sloužilo nejen ke sportování zajatců, ale částečně i místních kluků. Vzpomínám si na utkání, kdy francouzští zajatci porazili Chuchelnou 5:1.

Po válce, v roce 1946–1947, byla v zámku Lichnovských zřízena policejní škola. Žáci této školy hráli s místními kluky také fotbal. Na louce, v prostoru dnešního náhradního hřiště, bylo

vytyčeno hřiště pro kopanou. Zde se odehrálo první poválečné utkání mezi policejní školou a Chuchelnou, jehož hráči se postupně vraceli ze zájateckých táborů domů. Utkání skončilo 3:1 pro policejní školu.

V roce 1948 bylo upraveno staré hřiště, na kterém po celá válečná léta rostla reveň, nebo tam místní zahradník pěstoval jahody pro potřeby kuchyně knížat Lichnovských, kteří byli vlastníky tohoto pozemku. Zemní práce na hřišti prováděl Josef Ricka, šafář na statku a hostinský Karel Nevřela přispěl na nákup prvních poválečných dresů. Pro převlékání hráčů sloužila šatna-světnice Antonína Lukáška, dnešní dům Miroslava Krakovky. Později se převlékalo také v prostorách dnešního zdravotnického střediska.

Na začátku padesátých let se hrál v Chuchelné dobrý fotbal. Základ tvořili starší hráči: Erich a Josef Slaní, Josef Gilar či Richard Moravec. Po zastavení činnosti SK Koutů k nám přešli jejich vynikající hráči: Günter Duda, Emil a Josef Solichovi či bratři Peterkovi.

Také mládež, která měla o fotbal značný zájem, si stavěla na každém volném prostoru malé fotbalové placky. Na nich se od rána do pozdních večerních hodin hrál fotbal či hlavičkovaná. K těmto začínajícím fotbalistům jsem patřil i já. Nejslavnější „malé hřiště“ bylo u staré školy naproti bývalému obchodu Maxe Nevřely, kde „šéfoval“ Erich Ricka. Toto hřiště vychovalo mnoho fotbalistů, kteří pak po dlouhá léta hájili barvy Chuchelné. Namátkou uvádím jména: Erich Ricka, Vilém Niezner, Andělín Náhlík, Arnošt Depta, Wolfgang Slaný, Horst Oleják, Max Obrusník, Max Nevřela a nejslavnější Jindřich Obrusník, který postupně oblékal dres Opavy, Pardubic a Šumperku.

Nelze zapomenout na Leo Lukáška, který byl od roku 1948 po celý svůj plodný život u veškerého sportovního dění TJ Spartak. Po ukončení naší aktivní činnosti přihlásil kompletní mužstvo starých pánů pod názvem „All Stars“ do mezipodnikové soutěže v kopané. Toto mužstvo, již pod názvem LNH Chuchelná, svou soutěž třikrát vyhrálo.

Nezapomenutelnými postavami zůstávají také Max Langer, Dušan Remeš, Max Piekarczyk i Augustin Duda. Pod jejich vedením se udělalo mnoho pro rozkvet Spartaku, kdy fotbalisté dosahovali vynikajících výsledků. Hrdý jsem na to, že jsem pod jejich vedením hrával a pracoval i já. I když se v dnešní době věnuji jen tenisovému oddílu, fotbal zůstane vždy mým nejoblíbenějším sportem.

Helmut Postulka, 2010

VÁCLAV ŠOLTYS – PŘEDSEDA TJ SPARTAK V LETECH 1970–1982

Vzpomínky na sedmdesátá léta 20. století v TJ Spartak

V průběhu roku 1970 nastala v TJ situace, kdy většina členů výboru, především starších, rezignovala na své funkce. V té době mi bylo 26 let a zastával jsem funkci jednatele. Ve vyhrocené situaci, kdy na schůzi v pohostinství „U Postulky“ hrozilo, že TJ zůstane bez předsedy, jsem prohlásil, že to na několik měsíců zkusím. Ani ve snu mě nenapadlo, že to nakonec bude na dlouhých dvanáct let. Spolu se mnou ze starého výboru zůstali jen Richard Herudek, Dušan Remeš a Valtr Neubert st. Dále byl výbor doplněn především mladými členy – Josefem Opolným, Stanislavem Dudou, Jaroslavem Šustrem, Siegfriedem Vitáskem a Miroslavou Šoltysovou. V tomto trendu doplňování výboru mladými se pokračovalo i v dalších letech. Před nově ustaveným výborem stála řada nelehkých úkolů. Družstvu mužů kopané, na které doléhal generační problém, se v I. B třídě moc nedařilo. Mužstvo dorostu bylo na pokraji zájmu, neexistovala žádná koncepce dalšího rozvoje kopané a sportu.

Největší akcí té doby se stala výstavba nových kabin. Se stavbou se začalo již v roce 1968, ale po vybetonování částí základů se práce zastavily. Pokladna TJ zela prázdnotou a začínalo se s dluhem. První kroky nového výboru proto směřovaly k zajištění financí na činnost a dostavbu rozestavěných kabin. Proběhla i jednání se zástupci MNV a LNH Chuchelná i s OV ČSTV v Opavě. Sdružením finančních prostředků mohlo opět dojít k pokračování ve stavbě. Celá akce probíhala v akci „Z“ a jejím vedením byl pověřen Dušan Remeš. Po jeho odstěhování z Chuchelné vedení stavby převzal Wolfgang Slaný. Při výstavbě hodně pomáhali i členové místních organizací požárníků, zahrádkářů i dalších složek tehdejší NF. V roce 1973 byla provedena fasáda celého objektu a potom již kabiny a sál dnešní restaurace začaly sloužit nejen sportovcům, ale i ostatním občanům obce. Výstavba nových kabin však nebyla zdale-

ka poslední. Kolem hřiště a ve sportovním areálu bylo stále co dělat. Byla provedena meliorace hrací plochy. Tato akce však byla úspěšná a práce nebyla provedena dostatečně kvalitně. Proto se začalo s projekčními pracemi pro další úpravu hřiště, ale celá akce proběhla až v roce 1985. Bylo provedeno oplocení celého areálu a bylo vybudováno prostranství pro konání kulturních akcí. Proti povodním byl zregulován potok a vybudována protipovodňová hráz. Začalo se uvažovat o výstavbě hřišť pro odbíjenou a tenis. Tyto akce byly zrealizovány opět až v dalších letech. Výbor TJ přijal za svou zásadu, že se sportem je třeba začít již v raném věku. Proto bylo poprvé v historii klubu ustaveno a přihlášeno do fotbalové soutěže družstvo žáků. Znovu založeno bylo „B“ mužstvo mužů v kopané. Pravidelně byly uspořádány soutěže neregistrovaných šachistů, byl ustaven oddíl odbíjené. V té době měla TJ úzké styky s vedením RÚ Chuchelná a při TJ byl ustaven oddíl tělesně postižených sportovců. Výbor TJ, v souladu s tehdejšími trendy ve společnosti, podporoval masovou tělovýchovu. V rozšířené formě byla obnovena činnost ZRTV. Tělocvična ZŠ byla stále v permanci. Pravidelně byl organizován nácvik našich členek, žen a žáků, na spartakiádní vystoupení. Spolu se školou byly pořádány místní spartakiády, naše cvičenky se pod vedením obětavé cvičitelky M. Šoltysové pravidelně zúčastňovaly celostátních spartakiád v Praze. Žákyně dosahovaly výborných výsledků v gymnastických a atletických soutěžích v rámci okresu i kraje. Výbor TJ Spartak se snažil o to, aby u každého mužstva fungovala minimálně dvojice, vedoucí – trenér. Byl zaveden pořádek do hospodaření TJ, které do té doby bylo živelné a mnohdy i neprůhledné. Lze bez nadsázky říci, že právě v té době byly položeny základy novému systému řízení TJ, které ve zdokonalené formě přetrvává dodnes.

Čas běží jako voda a já už se pomalu, ale jistě, řadím k těm nejstarším členům Spartaku, a to jak věkem, tak délkou členství. Členem jsem se stal oficiálně sice v roce 1960, ale „na černo“, jsem hrál za dorost už v roce 1958, kdy jsem se do Chuchelné přistěhoval z Opavy. Ve Spartaku jsem pracoval v různých funkcích, z toho 12 let jako předseda a stále jsem nejdéle působícím předsedou v celé jeho histo-

rii. V době mého předsednictví jsme mimo jiné, v roce 1973, uspořádali oslavy 50. výročí založení českého fotbalového klubu v Chuchelné. Zavedli jsme tak tradici, která trvá dodnes. Spartak byl a je pro mě a mou manželku, která přes třicet let působila jako cvičitelka v ZRTV, srdeční záležitostí. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se mnou za ty roky spolupracovali a stávajícím funkcionářům bych chtěl popřát mnoho úspěchů při organizování sportu v naší obci.

Přál bych si, abych se dožil roku 2023 a ve zdraví se mohl zúčastnit oslav 100. výročí!

Václav Šoltys, 2010

LEO LUKÁŠEK – BÝVALÝ SPORTOVEC A FOTBALOVÝ FUNKCIONÁŘ

Leo Lukášek se narodil 19. 11. 1923 v Chuchelné. Jediným sportem, který v té době v Chuchelné existoval, byl fotbal. Proto není divu, že Leo začal ve svých dětských letech fotbal hrát a nesmírně mu fandil. Za okupace však veškeré sportovní dění v obci utichlo. Leo proto odešel v roce 1940 do sousedních Bolatic jako brankář. V roce 1942 však musel nastoupit do německé armády. Měl štěstí nejen v tom, že přežil, ale také v tom, že měl možnost hrát kopanou jako voják. Po válce v letech 1945–1948 si dokonce i jako válečný zajatec zahrál v kolébce fotbalu v Anglii. 17. září 1948 se vrátil do své rodné obce. Téměř okamžitě se zapojil do sportovního dění v obci. Na několik desítek let se stal hybnou silou sportovního dění v TJ Spartak Chuchelná. Aktivně se angažoval také v ledním hokeji i stolním tenise. Jeho hlavním sportem však zůstal fotbal. Většinou nastupoval jako brankář, časem vystřídal snad všechny posty v mužstvu. Od roku 1951 do roku 1966 pracoval zároveň jako hrající trenér. Většinou nastupoval s kapitánskou páskou. O jeho fotbalových kvalitách se dobře vědělo i mimo Chuchelnou. V letech 1951–1954 byl jmenován nepřetržitě do okresního výběru Hlučínska, zájem o něho projevil v roce 1951 Slezan Opava a v roce 1953 i Sokol Kobeřice. Vždy odolal nabídkám a zůstal věrný své obci a klubu, v jehož dresu prožil mnoho hezkých sportovních zážitků. Po skončení své aktivní činnosti v I. mužstvu se

stal Leo Lukášek v sedmdesátých letech zakladatelem a hráčem „All Stars“ týmu. Toto mužstvo tvořilo v roce 1976 základ podnikového mužstva LNH Chuchelná. Ke svému tisícímu zápasu fotbalové kariéry nastoupil 5. 10. 1981 na našem hřišti proti bývalým hráčům Baníku Ostrava. Tímto utkáním skončila jeho aktivní činnost fotbalového hráče. Neméně dobře si počínal i jako funkcionář. V letech 1950–1955 se jako sportovní referent ZV ROH ELP Chuchelná velkou měrou zasloužil o vybudování dnes již starých kabin a rekonstrukci stávajícího hřiště. Od roku 1950 až do roku 1980 pracoval nepřetržitě i jako poslanec MNV v Chuchelné. V letech 1973–1976 byl předsedou MNV Chuchelná. Až do své smrti dne 9. 5. 1986 byl u všech sportovních akcí, které v Chuchelné proběhly.

Svou neúnavnou prací pro náš klub, kterému věnoval skoro čtyřicet let svého bohatého života, se zapsal mezi velké osobnosti chuchelenského sportu, zvláště kopané.

Leo Lukášek, Arnošt Depta, Helmut Postulka

Po ukončení fotbalové kariéry stál v osmdesátých letech u zrodu tenisového oddílu. Arnošt Depta tragicky zahynul dne 27. 9. 1984. Na jeho počest se dlouhá léta hrál memoriál tenisových veteránů. S tímto velmi aktivním sportovcem je spojen kus historie Spartaku, kterému věnoval celý svůj plodný život.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

ARNOŠT DEPTA JEDEN Z NEJLEPŠÍCH STŘELCŮ FOTBALOVÉ HISTORIE TJ SPARTAK CHUCHELNÁ

Arnošt Depta se narodil 18. 8. 1935 ve Studené u Raciborze. Celý svůj život věnoval sportu, hlavně fotbalu. V mládí se věnoval také hokeji a stolnímu tenisu. Svou fotbalovou kariéru prožil v Chuchelné mimo základní vojenské služby v divizní Jihlavě. V dresu Spartaku hrál skoro dvacet let a stal se jedním z nejlepších střelců naší historie v mistrovských utkáních, ve kterých nastřílel 165 branek. Chuchelnou reprezentoval také v okresních výběrech.

K fotbalu vedl i svého syna Petra, který si zahrál také v divizních Kravařích. Aby fotbalu v rodině nebylo málo, jeho dcera Eva se provdala také za fotbalistu, Valtra Neuberta, který ve své kariéře hrál v dresu Ostroje Opava a šest let byl předsedou FO TJ Spartak Chuchelná. Měl by radost z nejstaršího vnuka Martina, který se dostal do kádru druholigového Slezského FC Opava a měl nakročeno na slibnou fotbalovou kariéru, ze svého dalšího vnuka Matěje i ze své vnučky Petry, která je manželkou bývalého ligového fotbalisty FC Brno Milana Halašky.

Stavba našeho domečku

Je rok 1970. Bydlíme celkem spokojeně, Martinka chodí do školky, Liduška pracuje v LNH Chuchelná, já sloužím na PO VB v Sudicích. Je zde otázka – postavit si domeček? Já jsem jednoznačně pro, moje manželka nakonec také. Stavební pozemek o výměře 10,89 arů máme zdarma na základě darovací smlouvy mé maminky, v uvedené době má hodnotu 2.000 Kčs. Zbývá zařídit mnoho dalších administrativních věcí. Překážkou je postoj okresního hygienika, který nedal souhlasné stanovisko k výstavbě z důvodu, že podzemní vody mohou být kontaminované pro blízkost pohřebiště. Další důvod uvádí, že obřady na hřbitově mohou narušovat bydlení v našem domku. Napsal jsem rozklad jeho důvodů i to, že se staví v obci nový vodovodní řád. On sám před několika léty povolil novostavbu rodinného domu přímo naproti hřbitovu. Odpověď však byla, že na svém stanovisku trvá. Sloužil jsem také na hraničním přechodu Sudice – Pietraszyn, kde projížděli i funkcionáři ONV Opava. S některými jsem se seznámil a byl mezi nimi i předseda úseku pro hygienu okresu. Bylo napsáno odvolání krajskému hygienikovi, nakonec stanovisko okresního hygienika anulováno a vše kladně vyřešeno. Jaký rodinný domek vybrat? V té době se stavěl nový typ rodinných domků, tzv. Šumperák. Bylo vydáno stavební povolení, došlo k vytyčení stavby. Výkopové práce byly z důvodu kopání ve svahu náročné, vše se dělalo ručně. Jelikož bylo lože rodinného domku pískové, bylo nutné jen dovézt šterk. Těžké tvárnice byly škvárobetonové z Hlučína, ručně jsme je s tátou mé Lidušky nakládali a skládali. Tak to bylo i s ostatním materiálem, kterého byl ve stavebninách nedostatek. Měl jsem přátele a kamarády z PO VB, kamarády z Bolatic, kteří při akcích ochotně pomáhali. Můj táta v době stavby byl již několik let po operaci a nesměl vykonávat těžkou práci. Vždy, když přišel na stavbu, jen smutně říkal: „Jak rád bych ti synku pomohl...“ Víím, že to bylo upřímné, neznal jsem pracovitějšího člověka. Nakonec se dílo podařilo, i když první zima ukázala, co vše zde není dokonalé. Odstraňuji nedostatky na stavbě, hlavně těsnění oken. Píše se rok 1972 a naše Martinka šla v září do 1. třídy. Dne 23. září se vdává mladší sestra mé Lidušky, jejím manže-

lem se stává Vilém Slaný z Chuchelné, budou bydlet tam, kde jsme bydleli doposud. Přichází jaro 1973 a můj táta umírá, byl nádherný den, neděle 23. března a on je uložen tam, kde není bolest, smutek... Martinka si již ve škole zvykla na nové kamarádky, učí se dobře a doma, když píše úkoly, ji bedlivě sleduje mladší sestra Ivetka. Je krásné je pozorovat. Uvědomuji si, že jsem často mimo domov, ale s tím nic nenadělám. V tehdejší době byl nucen policista dodržovat tzv. dozorčího, 24hodinovou službu, ve všední den se započítávalo 16 hodin, ze 13hodinové služby na hraničním přechodu se započítávalo 7 hodin jen proto, že to bylo pod střechou... Těch započítaných hodin muselo být více, někdy přes 60 hodin skutečně odsloužených týdně. Z Chuchelné do Sudic dojíždím na jednosedadlovém motocyklu, tzv. „Pionýr“. Již více jak rok vykonávám funkci zástupce náčelníka PO VB, je to mnoho povinností navíc proto, že nadřízený kpt. Vrbický je často nemocen. Z mé funkce vyplývalo i vyšetřování všech trestných činů a jejich zpracování i účast při dopravních nehodách. Přestupky rozdělují podle obcí na jednotlivé úsekáře. V této funkci, i na PO VB končím začátkem června 1973, kdy tato oddělení přecházejí přímo pod velení StB. Jsme na PO VB dva, kteří mají maturitu a tito nemají zde co pohledávat. PO VB, okna, dveře a jiné je pečlivě zamřížováno a vstup jiným osobám zakázán. Vše přísně utajeno...odvelen na OO VB Kravaře. Tam ale nehodlám sloužit a беру si dva týdny dovolené. Přijíždí za mnou náčelník okresu plk. Pechnik a nabízí mi zajímavou službu operačního důstojníka na okrese, kde 1. 7. 1973 nastupuji. Jsem přidělen k důstojníkovi, který byl po roce 1969 zbaven funkce náčelníka okresu Olomouc a má dva měsíce do odchodu na důchod. Pěkně v klidu mě zasvěcuje do povinností OD, jaké jsou zde přístroje, jejich ovládání, jednání s podřízenými útvary, nadřízenými OD na kraji, také se spojovatelkami apod. Nové a zajímavé, naprosto neplánované události se někdy hrnou neskutčným tempem. Trvá to 24 hod., předání služby a pak domů vlakem. Volno 48 hod. a vše se opakuje. Začínají se projevovat mé zdravotní problémy, a to rozsáhlý zánět v oblasti kostrční kosti o velikosti husího vejce. Tento problém započal již v Brně v roce 1959, kdy jsem

podstoupil první zákrok v Úrazové nemocnici Brno, v roce 1961 ve vojenské nemocnici v Plzni. Nyní jsem hospitalizován v Opavě v nemocnici „U rytířů“ na chirurgickém oddělení. Po týdnu je operace a na levé straně mé sedací části je velká díra, která se postupně zatahuje. Jsem zde více jak měsíc hospitalizován. Moje milovaná Liduška mě často navštěvuje, někdy bere i naše dvě roztomilé holčičky. Dodává mi to sílu a čekám na výsledek testu, který je nakonec negativní. To mě velmi uklidnilo, a i léčba úspěšně pokročila. Konečně doma, okolí domku nedodělané, to vše se zvládne, důležité je zdraví. Vracím se do služby k 1. 11. 1973, jsem povýšen do hodnosti podporučíka a okresní náčelník mi u této příležitosti povídá: „Tak a už nebudeš psát operační důstojník nadstrážmistr Návrat...“ Tak šel čas, Ivetka je zapsána do 1. třídy, kam poprvé jde v září 1974. V roce 1974 absolvuji dálkově dvouletou důstojnickou školu ve Vsetíně. Jednou měsíčně na jeden týden ve Vsetíně, přednášky, zkoušky a zase domů. V lednu 1975 čekáme naše třetí dítě, narodila se nám třetí dcera a bylo jí dáno jméno Eva. Tak a na tuto již budu mít více času a ten si musím najít. Na svět přišla ve středu dne 22. ledna 1975 v 18.00 hod. Liduška se s pečlivostí dobré mámy o miminko stará, jak nejlépe umí. Obě starší sestřičky ji okukují a je vidět, že ji přijaly do našeho rodinného společenství... Tak a je nás tak akorát – pět... Jsme šťastni.

Je jaro roku 1975, moje máma mi sděluje, že přijela z Německa její sestra Anna s rodinou bydlící u Hanoveru. Odstěhovala se tam v období 1. republiky za práci a pracovala celou dobu u zemědělců pěstujících zeleninu. Vdala se a se svým mužem jménem August mají jednoho syna. Georg, jeho manželka Inge a jejich dcera Anja. Co na to říct? Visí

Další etapa mého putování – Jednotné zemědělské družstvo Kravaře

Nastupuji dne 2. 5. 1978 do JZD Kravaře na pozici bezpečnostního technika. Objíždím celé JZD, seznamuji se s lidmi, provozy, chlévy, stáje, stavby, doprava, sušičky, sklady, pole, dílny, kovovýroba, jedy... točí se mi z toho hlava. Nic zde není dotaženo, všude závady, pracovní i nepracovní úrazy... Studuji všechny možné ČSN, bezpečnostní předpisy, provádím a organizuji školení, přezkušování... Pomalu a jistě se situace zlepšuje. Přichází inspektor z Českého úřadu bezpečnosti práce na 14denní prověrku. Má svůj plán kontrol. Po 14 dnech podepisujeme protokoly s uváděnými závadami, termíny odstranění apod. Jen podotknu, že po asi 3 letech mého působení se situace na úseku bezpečnosti práce zde výrazně zlepšila. Nastupuje nový předseda JZD Ing. František Sedlářík. Je to rovný muž, zásadový a přitom lidumil. Znam jej jako technika v JZD Koberice z doby, kdy jsem sloužil na PO VB Sudice. Jak jsem již uvedl můj plat u SNB ve funkci a hodnoti, nyní jako bezpečnostní technik mám 2.300 Kčs + doplatky. Prémie se dostávají až na počátku dalšího roku a odvozují se od výsledků hospodaření JZD a osobního ohodnocení. Máme tři děti, náklady na domácnost rostou, jak tedy situaci řešit? Ucházím se o práci na zdejším polesí – prořezávky. Problém je ten, že nemám doklad o způsobilosti práce s motorovou pilou. Absolvuji tedy kurz a získávám osvědčení, včetně lékařské zprávy o způsobilosti k této činnosti. Motorovou pilu vlastním, dar „onkla“ Augusta z Německa. Uzavírám smlouvu o vykonání práce na určitých

lesních kulturách a to asi 15 hektarů celkem. Toto je mimopracovní smlouva se souhlasem stávajícího zaměstnavatele, která spočívá v těžbě dřeva pro kotelny na střediscích JZD a v době vegetačního klidu odstraňování větví stromů podél komunikací ze strany pozemků JZD. Tyto práce potom zpětně proplácí Správa komunikací, která v té době neměla na tyto práce pracovníky. Příjmy nám nyní umožňují slušně žít. Já nemám volné soboty a neděle. I poznamenal jednou moudrý Ezop: „Ty jsi chtěl potomky, tedy se o ně starěj...“ Ludmila se pečlivě stará o naše ratolesti, které rostou a přinášejí nám radost. Dne 5. 9. 1977 nastupuje moje ženuška do zaměstnání, a to do RÚ Chuchelná, jako servírka do jídelny. Naše nejmenší dítě nastupuje do právě zkolaudované mateřské školy. Tak šel zase ten čas. Naše dcerušky v základní škole prospívají, Ivetka je výborná v matematice i jiných předmětech, tedy ve všech. Když přicházím na třídní schůzky, třídní jde ke mně a povídá: „Pane Návrate, nemusíte zde zůstat, hodnocení je výborné“. Odcházím se spokojeným úsměvem a slyším ještě: „Škoda, že sem nezavítají rodiče těch problematických žáků.“

Je opět na obzoru konec jednoho školního roku a k opuštění Základní školy v Chuchelné se chystá naše nejstarší ratolest. Nepůjdu na žádnou školu, chci být prodavačkou. Marné bylo přesvědčování třídního učitele Barabáše, že na střední školu má. Po prázdninách nastupuje na Střední odborné učiliště do Hlučína, které po třech letech končí s vyznamenáním.

Naše prostřední dceruška Ivetka je pečlivá, hodná a známky nejsou jiné než výborné. Hlásí se na čtyřleté

nade mnou Damoklův meč ve formě zák. 221/x, §, ve kterém se příslušníkům SNB nařizuje okamžitě informovat přímořného nadřízeného o skutečnostech souvisejících se stykem s „třídními nepřáteli“. Jdu přivítat její sestru a její rodinu. Hovoříme spolu německy, tante již moravský jazyk zcela zapoměla. V následující službě oznamuji skutečnosti, které jsem podle uvedeného zákona oznámit měl. Okresním náčelníkem je pplk. Dosedla, který sem byl nedávno dosazen z okresu Přerov. Stručně a jasně vše napiš a já to založím do šuplíku, sdělil můj přímý nadřízený. I učinil jsem žádané a byl klid. Příští rok se situace opakovala a opět vše šlo do šuplíku. Od 1. 1. 1978 jsou v celé ČSSR reorganizovány posty náčelníků krajů a okresů a to tak, že nejvyšším se vždy stávají náčelníci StB a jejich zástupci pro Veřejnou bezpečnost jsou jejich podřízení. A dějí se věci! Již v průběhu ledna mi jeden ze spolubojovníků oznamuje, že zanedlouho již odsud vypadnu. Bude to on, kdo usedne na mé místo vedoucího operačního důstojníka... Na tyto nářky mu neodpovídám. Nikdy jsem jej neměl v lásce, jen jsem s ním byl nucen spolupracovat. Za nějakou dobu, asi na popud nového šéfa okresu, mi radí, abych se přemístil na nějaké obvodní oddělení. Na jeho řeči nemíním odpovídat, ale vím, že je vše již rozhodnuto. Píší žádost o ukončení služby u VB, kde jako důvod uvádím: „Konfrontující setkávání s třídními nepřáteli“. Volá mě nejvyšší a suše sděluje, že mám napsat novou žádost s odůvodněním, že mi stávající služba nevyhovuje a dodat, že jsem si našel zaměstnání v civilním sektoru. Pokud tak neučiním, moje dcery se nedostanou ani na střední školu... Slova se stala skutkem a já končím po zhruba po osmi letech další etapu svého života. Bonbonek nakonec, přicházím si pro odchodné, zák. voj. služba + služba u VB = 10 let. Na základě rozhodnutí nejvyššího se odchodné krátí na polovinu. Moje ukončení je datováno 30. dubna 1975, můj měsíční příjem byl 4.800 Kčs + odměny.

gymnázium v Hlučíně se zaměřením na strojírenství. Prospěch stejný jako na základce. Přihlašuje se ke studiu medicíny na Lékařské fakultě v Olomouci. Zajišťuji nocleh v hotelu, abychom si večer před přijímačkami prohlédli, kde, co a jak je umístěno. Ráno doprovázím Ivetku až ke vchodovým dveřím fakulty a jen tiše poznamenávám: „Až sem jsem schopen tě doprovodit, to ostatní již musíš vybojovat sama“. Vracíme se domů a jsme všichni napjati, jak vše dopadlo. Velmi dobře, Ivetka je přijata, zamlouvá si ubytování na koleji atd. Vše ta naše holčička zvládla. Je promoce, oběd v Opavě v hotelu Koruna.

Naše nejmladší dceruška po ukončení základní školy vykonala úspěšně přijímací zkoušky na Střední zdravotnickou školu v Opavě. Evička studium bez překážek zvládla, byla výborná. I nám svým přístupem ke studiu přinášla vždy radost.

Volání dále

Pracuji stále v JZD a po třech letech jsem konečně vymazán z „černé knihy“, ze seznamu osob, kterým nesmí být vydán cestovní pas a nemožnost vycestování. Konečně mě informuje přítel, že mi může být vystaven cestovní pas. V roce 1982 mi byl vystaven „devizový příslib“ a vízum do NSR. Odjíždím vlakem přes Prahu, Plzeň do Chebu. Celní a jiné prohlídky, horror, u mne při pohledu na výjezdni doložku kontrola končí s poznámkou „u vás bez závad“. Až později jsem porozuměl, že v číslech na dokladu je uveden kód – prohlížet jen jako další kontrola těsně před státní hranicí. Psi na střeše vagonů, pod vozy a konečně signál, jsme v první zastávce v NSR. Na peroně čeká již bratranec Georg, jeho otec onkel August a Inge, manželka mého bratrance. Odjíždíme mikrobusem směr Hannover, zastávky u motororestů, nezvyklý ruch a čistota. Konečně vesnička Deistenblick. Vítá nás sestra mé mámy tante Anny. Další dny jsou naplněny prohlídkami zajímavostí, obchodů, tržnic, a vším, co může „zahnívající kapitalismus“ nabídnout. Jednoho dne nás doprovází do Hannoveru i má teta a v obchodáku si musím koupit oblek, boty, košile apod. Vybírám si laciný oblek – to mojí tetě není po chuti a říká: „Nein, nein – du musst aussehen wie dein prezident Gustav Husák“. A tak

mi kupuje krásný světlounce zelený oblek s dalšími kalhotami navíc. Navštívujeme též jakousi kancelář ve městě, kde po předložení cestovních dokladů dostávám příspěvek na pobyt ve výši 200 marek. Noční cesta velkoměstem, začínáme na hlavním nádraží, potom uličky lásky, večere, návštěva nočního reje zábavy pod širým nebem a jiné. Další den cesta do Hamburku, přístav, Fischmarkt, rybí trh. Jen pro upřesnění, v těchto prostorách se filmoval seriál Cirkus Humberto. Cesta vede do vyhlášené čtvrti St. Pauli a zejména části, kam většinou míří námořníci a cizinci – Reeperbahn. Zpáteční cesta domů autem přes hraniční přechod Cheb, nová dálnice z Prahy do Brna. Doma nás čeká svatba, Ilonka se vdává za Jarka Meričku. Píše se červenec roku 1982. Táta mé milované Lidušky slaví 23. září narozeniny, 60 let. Oslavujeme v Bolaticích, vše hezké a upřímné, příští den slaví své výročí se svými sousedy. V noci k nám přijíždí Edita a sděluje, že táta již mezi námi není... Moje milovaná Liduška je nemocná, po vyšetřeních je hospitalizována od 1. října v nemocnici v Opavě. Byl jsem tenkrát členem Československé vědeckotechnické společnosti (ČVTS), pobočka JZD Karavaře a dne 5. října 1982 jsem měl odléhat do Střední Asie. Den před odletem navštívuji svoji Lidušku v nemocnici a ona odmítá, abych nejel, tato příležitost se již nemusí opakovat.

Odjezd autobusem do Prahy-Ruzyně. Odlet do Moskvy, povinná prohlídka středu Moskvy, noc a hotel, cesta na vnitrostátní letiště Domodědovo, čtyři a půl hodinový let. Přistáváme v metropoli Tádžikistánu, Dušanbe, je teplo a po bouře. Hotel, večere, nezvyklá jídla, vše doprovází orientální hudba. Další den cesta k přehradě Nurek, asi 30 km od hlavního města, nejvyšší přehradní hráz na světě 330 metrů. Vodou jsou zásobovány parky ve městě a pozemky okolo. Pozor, když chcete někoho fotografovat, musíte se zeptat, jinak již nemáte fotoaparát ani film. Čajovny, muži při pití čaje leží, povídají si a zasněně pozorují okolí. Jízda malým autobusem po silnicích k hranicím Afganistánu, která je spoře označena hraničními kameny. Na obou stranách hranice bydlí jednotlivé kmeny, kteří své ovce a kozy pasou bez omezení na obou stranách hranice. Zde už pořizují několik fotografií. Po několika dnech cesta malým letadlem do Samarkandu, zastávka na jeden den, pozoruji nástup nováčků na vojnu, jak se seskupují v okolí vlakového nádraží, na nohou gumové polobotky, letní oblečení, přes rameno pytlík s melounem a hrozny. Vojáci v zelených kraťasech, bundokošile téže barvy a na hlavách klobouky. Ještě k letu. Letíme nízko nad věčně bílým Pamírem, vidíme vpravo území Číny, jižně je Afganistán a Pákistán, severně Kyrgyzstán a západně Uzbekistán

a jeho město Samarkand, kde žil a působil starodávňý lékař Avicena. Středem města vede široká šestiproudová silnice. Spěcháme do hotelu a nevíme, jak projít na druhou stranu v docela hustém provozu. Jsem oblečen v bílou košili, modré džíny a na hlavě mám námořnickou kšiltovku. Probudil se ve mně policista, zvedám razantně pravou ruku a vcházím do středu vozovky. V jednom proudu zastavuji vozidla, druhou rukou dávám pokyn svým přátelům, opakuji totéž v dalších pruzích, bez úhony jsme na druhé straně a spěcháme do hotelu. Tam se na mne mí spolu putující dívají a nechápou, jak je to možné? Zcela jednoduše, vypožoroval jsem již v Dušanbe, že pokyn policisty je neporušitelný zákon. Jsme na vlakovém nádraží a čekáme na noční mezistátní rychlík, který nás doveze do dalšího zajímavého města Buchar. Je nám přidělen zcela nový vagon, lehátkový s průvodčím, který vaří a roznáší čaj podle přání cestujících. Buchar, stejně jako Samarkand byly sídla emírů a dýchají dávnou historií. Tkají se zde orientální koberce, vyšívají se drahocenné látky pravým stříbrem apod. Opět místní letiště, cílem je hlavní město Uzbekistánu Taškent. Zcela nově postavené moderní město, které bylo vystavěno po velikém zemětřesení kolem roku 1966. Bydlíme v krásném hotelu, město má metro, stálou budovu cirkusu, několik divadel, krásné parky. Je zde pořádek a platí o zákonech to, co jsem zmínil v Samarkandu. Za tři dny odlet do Moskvy, je tu zima, bydlíme v moderním hotelovém komplexu, který byl součástí olympijské vesnice z roku 1980. Odlet z mezinárodního letiště Šeremetovo směr Praha, autobusem domů. Tyto cesty jsou v rámci poznávání a vzdělávání a nemusím na ně čerpat dovolenou. Náklady pouze na kapesné. Tak bych mohl vypočítávat ještě další a další cesty za poznáním i odpočinkem.

Moje Liduška ze začátku nechtěla cestovat se mnou, a tak jsem to učinil tak, že bez jejího vědomí jsem jí vyřídil cestovní pas, výjezdní doložku do Jugoslávie a desetidenní dovolenou na ostrově Brač. Postavil jsem ji před hotovou věc, zařídila si na stanovenou dobu dovolenou a odjela autobusem za kouzlem ostrova, mořem a novými poznatky. Vrátila se nadšená, již pochopila kouzlo cestování a volání dále. Od té doby jsme cestovali

spolu. Uvedu jen několik příkladů: cesta lodí po Dunaji Bratislava-Budapest, vánoční trhy v Drážďanech, dovolená v Chorvatsku – Podgora, kouzelné místo s nejkrásnější promenádou na pobřeží, další rok Bulharsko, na hranicích s Tureckem – Černé moře, později mnohokrát ještě ostrov Ráb, ještě jednou Podgora, Řecko polostrov Chalkidiki a poslední dovolená na vysněný ostrov Korfu, nezapomenutelný zážitek. Nezapomenal jsem všechny naše toučky, vzpomenu ještě společnou cestu do Hanoveru, Hamburku, kdy s námi jela i naše nejmladší dcera Evička. Já sám jsem cestoval se společností ČVTS do Skandinávie. Psal se červen 1985, nejdelší dny, autobusem přes přechod Krnov, Polsko, NDR, trajektem z přístavu Sasnitz přes Baltské moře. Je noc, vyplouváme směr Švédsko. Je vidět daleko, je polární noc. Přístav Treleborg, jedeme dál naším autobusem do Malmö, pak hlavní město Stockholm, hotel na pokraji města, vše v zeleni stromů, nanejdříve jednopatrové budovy, čisto. Je neděle a v centru města se koná hodinové střídání stráží u královského paláce. Střídá se zde námořnictvo a dělostřelectvo, každý má svoji velkou kapelu, předvádějí, mají to dokonale nacvičené. Prohlídka královského paláce a jiných pamětihodností města. Další den odjezd do Dánska, zase trajektem. Kodaň a „malá mořská víla“ v přístavu, náhodou jsme diváky přehlídky cvičných vojenských plachetnic z nejrůznějších zemí. Večer zábavná čtvrť Tivoli, největší muzeum voskových figurín, prohlídka města. Dále do mně již známého Hambur-

ku, návštěva ostrova v bezcelní zóně Helgolandu. Ubytování v hotelu Altona, odkud volám svému bratranci, který pro mě večer přijíždí, s výpravou se sejdu na veletrhu zemědělské techniky a zvířectva v Hanoveru příští večer. Návštěva v rodině příbuzných, teta mě zásobí markami. Ještě podotýkám, že po překročení hranic Švédska nám rozdává vedoucí výpravy 300 švédských korun, 300 dánských korun a 200 německých marek. Od výstaviště odjíždíme do Frankfurt nad Mohanem, hotel, návštěva letiště, večer Kaiser Strasse, a jiné. Odjezd přes Norimberk – prohlídka města – Rozvadov a domů...

Psal se rok 1987, podzim, moje maminka jde na operaci – má něco na krku – jizva se zahojila, ale nedokáže polykat. Bydlí v domku sama, ale každý den se u ní střídají její vnučka Ilonka a má Liduška. Maminka umírá 29. října 1987 a odchází někam, kde není bolesti, nářků, závisti, jen klid, porozumění a láska.

Naše dcery opouštěly svůj rodný dům postupně. Martinka po provdání v červnu 1985 následuje svého manžela Jiřího Návrata do obce Háj ve Slezsku, kde žije doposud a mají spolu dvě dcery Nikolu a Zuzanku. Ivetka odcházela postupně podle práce, nakonec se svým manželem Jiřím Hrubcem zakotvila v Kladruzech u Vlašimi. Zde žijí velmi spokojeně, mají spolu dvě dcery Dominiku a Magdalenu. Evička žije se svým manželem Pavlem Leciánem v Hlučíně a mají spolu dceru Emičku.

Hubert Návrat – Chuchelná

STŘÍPKY ZE ŽIVOTA NAŠÍ VESNICE VE VZPOMÍNKÁCH PANÍ ANTONIE JIŘÍKOVÉ

Lidský život probíhá v různých etapách, který se od jeho vzniku téměř nemění. Všichni prožíváme svůj život v rodinách, které nás vychovávají k jedinému cíli, žít svůj život tak, abychom jej prožili ve zdraví, radosti a spokojenosti. Ne vždy se to všem podaří. Přicházejí období, kdy život mění války, omezování svobody a také nespokojenost s jednáním ostatních lidí okolo nás. Je dobře, že lidská paměť má snahu to špatné vytěšňovat a ty hezké události si pamatovat. Velmi hezké je a pro další generace velmi přínosné, když si v rodinách povídáme a vzpomínky z minulých let předáváme dál. Mnohdy se dovíme o svých předcích mnoho dobrého, úsměvného a možná i tragického, ale to vše do života patří. Život rychle uběhne a jak se zpívá v jedné písni: „...jen vzpomínky nám zůstanou“. Pokud máte doma, nebo si vzpomínáte na některé události z vašeho života, podělte se o ně s ostatními, tak jako to udělala paní Monika Rykaluková. Vzpomínky její tety Tonky na tehdejší život v naší obci vás jistě pobaví a někdy přinutí i k zamyšlení. Doufám, že nikoho tyto řádky nepohorší, jsou psány s dobrým úmyslem, kterým je hlavně zavzpomínat a pobavit.

Každý z nás se rád vrací do míst, kde se narodil, vyrůstal a prožil šťastné dny svého života. Vzpomínky zůstávají stále živé a čas je

nezastíní. Krásná malebná vesnička obklopena ze dvou třetin zelenými lesy, učaruje snad každému příchozímu ze západní strany. Není to ves ledajaká, ale může se pyšnit knížecím zámkem, přilehlým panským dvorem, zahradnictvím a továrnou na zpracování lnu. Zajímavou dominantou obce je „Dívčí dům“, který byl knížetem Lichnovským postaven pro dívky, které v továrně pracovaly. Kdykoli jsem šla okolo, vždy na něm moje oči spočinuly se zalíbením. Kníže Lichnovský měl zájem pozvednout vzdělanost obyvatel, proto daroval pozemek a dřevo na postavení školy. Až se stydím říct, jak ráda jsem školu navštěvovala. Toužila jsem být s ní spojena po celý svůj život. Sny bývají krásné, ale málokdy uskutečnitelné. Tak to bylo i se mnou. Učitelkou jsem se nikdy nestala. Uprostřed vesnice za cihlovou zdí stojí zámek a „Kavalirhaus“. Často jsem stávala před bránou a se zájmem pozorovala, co se tam děje. Nikdo nás neodháněl, naopak se nám nejednou podařilo dostat docela blízko k samé budově. Pán kastelán nám dovolil projít se po udržovaných, pískem vysypaných cestičkách. Cítili jsme se jako v nebi. Ani nevím, jestli se brána zamykala, ale myslím, že ani ne. Stálý přístup zde měli knížecí úředníci, kteří bydleli vpravo od zámku.

Otec Rudolf

Po levé straně byla budova, ve které bydlel Oberförster – vrchní nadlesník – Riedel. Dále zde byla budova „Waschhaus“ – prádelna, žehlárna a mandlovna prádla. Za ní bylo rozsáhlé zahradnictví. Pokud byla knížecí rodina na zámku, putovaly tam denně koše zeleniny a ovoce. Knížecí rodina měla vyhrazený i kus lesa, kam se chodit nesmělo. Díky hajnému Škobránkovi a tětce Marjánce, jsem se i tam dostala a mohla si nasbírat nádherné velké borůvky. Ke sběru lesních plodů v tomto lese byly vždy vybrané spolehlivé ženy.

Malá vesnice se skromnými domky, seřazené po obou stranách silnice, to byla Chuchelná. V sobotu odpoledne nastoupili jejich majitelé s metlami a lopatami, aby okolí svého domku očistili od smetí, slámy a spadaného listí. Tuto činnost nikdo nevynechal. V neděli, v den Páně, jsme houfně kráčeli do kostela. Byla to vlastně knížecí kaple, ve které nám vrchnost umožnila modlit se a přijímat svátosti. Do roku 1920 chodili věřící do nedalekých Krzanowic, pod které Chuchelná církevně přináležela. Byla to pro věřící oběť, ale lidé to brali jako samozřejmost. Po připojení Hlučínska k České republice nastal problém. K přechodu hranice museli mít všichni povolení, tzv.

Matka Marie

Bratr Rudolf

propustku. Díky knížeti se situace vyřešila tím, že povolil navštěvovat místním kapli a požádal olomouckou konzistoř o jmenování stálého kněze, kterým se stal P. Valerián. Pocházel z jižní Moravy a v Chuchelně působil až do okupace. Byl to vlastenec, také proto byl uvězněn. Za první republiky byly slouženy dvě mše svaté. Ranní byla sloužena česky, s českým zpěvem. Druhá mše „velká“ byla určena členům knížecího rodu, hostům a úředníkům a byla sloužena německy. I kanceláře byly tištěny dvojjazyčně. Jako děti jsme zpívaly z plná hrdla, čímž jsme si získaly sympatie honorace, která seděla v prvních dvou lavicích. Vůbec nám nevadilo, že sloům nerozumíme. Starý Fussek, který hrál na harmonium, mlátil do kláves tak, že jsem měla obavu, aby nástroj nevyletěl do vzduchu. Bohudík, harmonium vydrželo až do zboření kostela na konci druhé světové války. Během války byl řezník Fuss starostou obce a patřil k těm, kteří se chtěli reichu zavděčit. Choval se nepřístupně a neodpověděl ani na křesťanský pozdrav. Nebyl líný chodit večer pod okna a poslouchat, zda obyvatelé domu mluví „po našem“ tj. moravsky. Po vítězství nacismu byla naše rodina mezi prvními, která měla být odsunuta až někde za Ural. Ale co se nestalo. Hitler zatřepal fusaklami a milý Fussek mašíroval do Německa. Jeho dům i řeznictví

bylo po bombardování srovnáno se zemí. Dnes už si málokdo vzpomene na odrodilce Antona Fussa. Jsem toho názoru, že by měl každý jedinec být v první řadě člověkem a pak vlastencem.

Naše rodina

Chci vám přiblížit naši rodinu a život v ní. Vychovávat devět dětí, to určitě zasluhuje úctu a pochvalu. Naše matka byla žena hluboké víry. Ona s ní a z ní celý život žila. S modlitbou na rtech ráno vstávala a večer uléhala. Pravidelná společná modlitba tvořila v rodině to pravé společenství. Když jsem povyrosla a zanechala těch ztřeštěných dětských nápadů, plně jsem si uvědomovala a děkovala za krásný a vzácný příklad života naší mámy. Pilná jako včelička, trpělivá jako ovečka, mírná jako holubice. Ctnosti, které se dnes z našich rodin úplně vytratily. Několikrát jsem od ní slyšela tento poučný příběh.

Jedná paní, která vlastnila veliký statek, se velmi divila, že dostatečně nevynáší. Když už delší dobu o tom neutěšeném stavu přemýšlela, pojala myšlenku, jít za mužem, který byl znám daleko široko svou moudrostí. Dobrý muž ji vyslechl, postavil před ní malou skříňku se slovy: „Ráno před rozedněním vezměte skříňku a obejděte třikrát celé stavení i hospodářství. Učiňte tak tři dny po sobě a pak teprve můžete skříňku otevřít. Žena poděkovala a spěchala domů. Večer brzy ulehla, aby byla ráno svěží a na svém místě. Začalo svítat a byl čas ke vstávání. Rychle se oblékla, vzala skříňku a pomalu obcházela dům i přilehlý dvůr. Ničeho zvláštního si nevšimla, tak se vrátila zpět do domu. Druhý den vše opakovala, výsledek byl ale stejný. Už začala pochybovat a uvažovala o tom, že ji mudrc určitě oklamal. Ale nakonec si řekla, že když to vydržela dva dny, tak to přece nevzdá. Když vyšla třetího dne ze dveří, její oko zabloudilo do čeledníku. Tam bylo ticho, nic nenasvědčovalo tomu, že by někdo vstával a nastupoval do práce.

Nahlédla do chléva, dobytek se zvědavě ohlédl na příchozí. Slepice kdákaly, kohout rozčileně pobíhal po kurníku. Teď si pomyslela. Tak já jsem vzhůru a moje čeládka ještě vyspává. Vešla do stavení, celá nesa opatrně otevírá skříňku, plná očekávání věcí příštích. Hle nic v ní není, jen malý papírek. Vyjme ho a čte: „Soll es wohl im hause stehen, musst du auf Sparsamkeit und Ordnung sehen.“ Což znamená: „Chceš-li se doma dobře cítiti, musíš na šetrnost a pořádek mysliti.“ Nyní si milá hospodyně uvědomuje, jaký nepořádek panuje na jejím statku. Práce, která by měla být vykonána brzy z rána, se díky lenivé čeládce protáhne do odpoledních hodin. Koně nejsou nakrmené, proto pacholci vyjíždějí pozdě na pole. Milé hospodyně teprve teď svitlo hlavou, už ví příčinu neúspěchu svého hospodaření. Tak to tedy musí přestat. Tento den neříká nic, ale příští ráno se bude čeládka divit. Venku sotva svítá a selka stojí u dveří čeledníku a tluče. Nikdo jí však neotevírá. Vejde dovnitř a rázně žádá, aby se vstávalo. Všichni jsou šokováni a nemohou pochopit, co se to děje. Je to jen zlý sen? Nikoliv, zahanbeně opouštějí své postele, oblékají šaty a utíkají každý po své práci. Příštího rána, když hospodyně vyšla ze dveří, byli už všichni na svých místech. Od té doby nastal velký obrat. Hospodářství vzkvétalo a přinášelo kýžený užitek. Blahobytně nenechal na sebe dlouho čekat. Pak často říkala:

Bratr Robert

Se sestrou Annou

„Kdo ráno vstává, tomu Pán Bůh dává.“ A je to svatá pravda, kterou nikdo nevyvrátí.

Náš otec byl přísný, ale spravedlivý. Zabýval se výrobou cementářského artiklu. Studniční skruže, odpadové roury, střešní tašky. Byla to těžká práce, ale tehdy velmi ceněna. Kromě toho obdělával naši půdu a zajímal se o věci obecní. Po dešti chodil pravidelně upravovat polní cesty, aby z nich odtékala voda, což byla práce velmi užitečná. Víím, že to nikdo jiný z dědiny nedělal. Velel hasičskému sboru, pomáhal psát lidem stížnosti, vyplňoval daňová přiznání. Lidé za ním chodili jako za advokátem. Když se pořádali hasičský bál, měli jsme všichni plné ruce práce. Balili jsme vše možné, od vařeček, lžic, misek, hrnků a jiných domácích potřeb, které se dávaly do tomboly. Vzpomínám si, že celou zimu pracoval náš táta na výrobě dřevěného auta. Velký obdiv a potlesk patřil našemu tátovi, když v hasičské uniformě seděl na tomto autě, tlačěn jedním kolegou. Několikrát objeli sál a všichni přítomní buráceli smíchem. Naši máma mi šeptali: „Co ten náš fater ešče něvymyslí.“ Byl to pro mě první ples, na který jsem s rodiči mohla jít, a moc jsem si ho užila. Hasičský ples byl vždy hodnocený jako nejlepší. Losy se prodávaly za 2 koruny a každý los vyhrával. Dřív byla soudružnost lidí na vesnici výborná, i když občas se nějaký konflikt mezi sousedy taky objevil. Povětšinu si však lidé pomáhali a spolu sdíleli své radosti i bolesti. Teď už jen zazpíváme: „Bejvávalo, bejvávalo dobře... Naše setra Maryka byla obdivuhodná. Pro naši mámu opravdový poklad.

Když jsem já nastupovala do školy, ona už školu končila. Ještě tu zimu nastoupila do učení u jedné dobré švadleny ve Strahovicích. Byla tak šikovná, že jinak tříleté učení zvládla za půl roku. To si naše máma oddechla. Šila pro celou rodinu a díky ní jsme my děvčata chodívala v neděli ustrojená „jak lalky.“ Když jí bylo sedmnáct let, šla pracovat do tabákovny. Každý týden přinášela výplatu 100 korun, což byly tehdy velké peníze. Před naší nejstarší sestrou jsme měli všichni respekt. V pět hodin, když siréna ohlašovala konec šichty, jsme se všichni sbíhali ze všech míst, kde jsme v tu chvíli byli a chopili se nějaké práce. Maryka totiž nesnášela, aby někdo z nás lenošil. Vždy jsem ji obdivovala, jak šla z práce do práce. Převlékla se a hajdy na pole, nebo do zahrady. Pro mámu byla pravou rukou, o tom nebylo pochyb. Zvládla každou práci. Ať to bylo vaření, pečení, úklid, nebo ruční práce. Její všestranné znalosti mě vždy fascinovaly. Bratr Jorg byl ve škole vynikajícím žákem. Učitel i kněz si jej pochvalovali a doporučovali, aby pokračoval dál. Opravdu se dostal do měšťanky a pak do učitelského ústavu v Opavě. Po škole pomáhal s hospodářstvím. Studovat mohl jen díky Maryce. Tehdy se všechny pomůcky musely platit. Po studiích byla jeho první učitelská šta-ce v Tanvaldu. Zůstal věrný severu naší republiky, tam se později oženil. Každým rokem, když byly žně, přijížděl domů, aby spolu s tátou kosil obilí a mlátil cepem. To jsem nikdy neuměla. Co říci o sestře Ludvině. Když vyšla školu, nastoupila do zahradnictví a zůstala mu

věrná po celý život. Ráno nastupovala v 7 hodin, v poledne byla přestávka na oběd a pak pokračovala v práci do pěti hodin odpoledne. Ještě když chodila do školy, narodili se postupně tři chlapci. Adolf, Rudolf a Robert. Těm byla ona druhou mámou. Starala se o ně, jak nejlíp uměla. Když povyrostli, máma jim říkali: „Vy chacharci, poděkujte Ludvině, neboť ona vás vychovala.“ Když se provdala Helena a Anna, kdo jiný by ty dva kluky u oběda krmil. Jenom Ludvina. Posadila si je oba na klín, a tak spolu obědvali. Naš táta dělil u oběda všechny masem, každému přidělil skromný díl. U Ludviny to byly tedy tři kousky. Samozřejmě, že se hoši nejdříve sáпали na svůj kousek, ale když si chtěla Ludvina vzít ten svůj, plácali ji lžící po ruce. Co mohla jiného dělat než jim to postoupit. Když sestra Anna dospěla, začal za ní chodit mládenec Gustav. Chodil tak dlouho, až se mu podařilo Annu i rodiče přesvědčit, že se vezmou. Rodiče neměli proti tomuto sňatku žádných námitek, tak byla svatba. Sestra Marie nám ušila krásné dlouhé šaty z hedvábí. Byla to nádhera, lesk jak blesk. Po svatbě se nastěhovali k Jakšům a Gustav začal uvažovat o postavení svého domku. To se jim díky Bohu podařilo. Co říct o našich třech chlapcích? Byli tak živí a legrační, jak mohou být pouze zdravé děti. Ten nejmladší se jmenoval Robert a všichni jsme ho jmenovali „Robátko“, opravdu mu to jméno sedělo. Byl hezký, **milý** a všichni jsme ho měli rádi.

Otcem myšlenky rodového mauzolea v Chuchelné byl kníže Karl Maria, 5. kníže Lichnovský (1819–1901), který na konci 19. století pověřil vypracováním návrhu nám dnes již neznámého architekta. Do té doby využívali Lichnovští jako svou hrobku hřbitovní kostel sv. Jakuba v Hradci nad Moravicí. Ten ale tehdy ležel v rakouském Slezsku a kníže, pruský generál jízdy a věrný stoupenec Hohenzollernů, toužil spočinout v pruské zemi. Navíc Chuchelná byla od roku 1608 nejstarším majetkem rodu a byly zde jeho kořeny. Nové mauzoleum bylo navrženo jako centrála oktogonálního půdorysu završené vysokou jehlancovou střechou. V suterénu měla vzniknout krypta pro uložení jednotlivých sarkofágů, nad nimi pak kaple. Její výstavby se však Karel Maria nedomáhal, neboť 18. října 1901 v Hradci zemřel. Jeho ostatky byly již po dvou dnech převezeny do Chuchelné a uloženy do zámecké kaple, aby zde prozatímně čekaly, až otcovo přání splní jeho syn. Karel Max, 6. kníže Lichnovský, ihned převzal správu na rodových panstvích, přednostně však chtěl naplnit otcův záměr. Architekt stavby není jednoznačně znám. Vlastivědná literatura opakuje jméno čelního opavského stavitele a majitele stejnojmenné stavební firmy Julia Lundwalla (1844–1930), kterého nemohly minout prestižní zakázky stavebních adaptací a modernizací knížecích zámků v Chuchelné, Hradci a Krzyzanovicích.

Pro Lundwallovu autorskou či realizační účast na výstavbě chuchelenského mauzolea nemáme objektivní oporu z důvodu absence dobových plánů a technické dokumentace k akci. Vezmeme-li v úvahu fakt, že návrh terénních úprav byl zpracován Ing. R. Bacumerem z hornoslezského Opolí, je předpoklad, že i následný projekt vzešel od některého z tamních, dosud neidentifikovaných architektů.

Pro knížecí hrobku bylo vybráno místo blízko zámku, v prostorách starší uzavřené zahrady s rybníčkem, tzv. Spielgarten, určené ke hrám zámeckých dětí. Stavební parcela však byla bažinatá a bylo ji zapotřebí stabilizovat osmdesáti piloty z olšového dřeva a důkladnou základovou deskou, na níž byl navršen umělý násyp z hlíny, získané planýrováním v zámeckém parku. V něm pak byly položeny základy stavby. Datace plánů na zemní práce a termín vysvěcení mauzolea 14. 7. 1902 – 11. 3. 1903 vymezují časové mantinely výstavby během osmi měsíců!!

Do hotového pahorku pak byla částečně zapuštěna hrobka jednoznačně gotické inspirace, komponovaná na centrální osmiúhelné dispozici a rozšířena pobočnými pravoúhlými prostory do půdorysu řeckého kříže. Tyto boční „kaple“ se sedlovými střechami byly zvnějšku podepřeny stupňovými opěrnými pilíři a prosvětleny lomenými okny. Šlo tedy o novogotickou stavbu z režného neomítnutého cihelního zdiva z knížecí cihelny v Krzyzanovicích s osmibokou centrální dispozicí, čtyřmi vedlejšími pravoúhlými prostory v hlavních osách a jednou válcovou se šnekovitým schodištěm ve vedlejší ose. Uvnitř bylo ještě první patro spojeno s přízemím otevřeným středem, kolem něhož bylo kovové zábradlí.

Nad vstupem do kaple byl umístěn velký rodový erb z červeného pískovce. Dvoupodlažní stavba získala oktogonální půdorys a byla rozšířena bočními pravoúhlými prostory do tvaru řeckého kříže. Gotizující okna na volných stranách jsou bohatě

Erb Lichnovských nad vnitřním schodištěm

špaletována. Římsa podzemní krypty odděluje horní a bohatě členěnou centrální část, kterou po celém obvodu prolamuje galerie bohatě profilovaných slepých a pravých oken. Dvojice pravých oken je vždy uprostřed mezi dvojicí slepých. Na kladí nad galerií navazuje jehlancová střecha z pálených tašek a na její špičce byl instalován litinový kříž. V severozápadním válcovém prostoru s kuželovou střechou bylo zasazeno vřetenové schodiště spojující horní část stavby se spodní kryptou. Dominantou interiéru je novogotický oltář, jehož retabulum je ozdobeno barevnou vitráží s motivem ukřižování. Ve střeše bočního výklenku kaple byl zavěšen zvon z roku 1779, který do té doby zvonil v zámecké kapli z roku 1776. Zvon je cenným dokladem éry knížat Lichnovských v Chuchelné a současně kvalitním dílem člena věhlasné zvonařské rodiny Stanke z Opavy. Ústřední korpus dila zakryla střecha ve tvaru jehlance, krytá pálenými taškami a dekorována terakotovými tvarovkami. K tělu hrobky přiléhá menší válcová věž s vřetenovým schodištěm, která spojuje dvě etáže stavby. Spodní patro je pro uložení rakví, horní galerie byla určena k memoriálnímu rozjímání. Ve stavebním materiálu byl efektně zkombinován lomový kámen spodní partie stavby a režné zdivo nádstavby. Zvýrazněnou roli architektury nese velkolepý vstup, lomený portál flankovaný postranními pilíři a rodový pískovcový erb v nadpraží. V horní části vyniká elegantní kruhový ochoz, prosvětlený sdruženými okny a opatřený obvodovým zábradlím. Nad tím se klene monumentální oktagon centrální klenby, na západní straně dominuje hlavní novogotický oltář s vitráží ukřižování Krista, v hlubině pod ním leží sarkofágy. Stavbu kryla jehlancová střecha z pálených tašek. mauzoleum bylo současně pojato jako kaple, zasvěcená sv. Kříži, v níž se měly konat občasně bohoslužby pro členy rodiny Lichnovských. To vše má jedinou ideu, pietní ztišení, usebrání, vzdání pocty pohřbeným, připomínku pomíjivosti života a trvání věčného. Celý prostor kolem rybníka s přilehlým parčíkem byl obehnan cihlovou zdí.

Otevření úkrytu sarkofágů dne 27. 2. 2008

První rakev s ostatky knížete Karla Marii byla do mauzolea přenesena 11. března 1903. Byla umístěna do měděného sarkofágu ozdobeným knížecím erbem, tepanými secesními ornamenty a výstižným nápisem *Er war ein treuer Paladin der Hohenzollern* (Byl věrný paladin Hohenzollernů). Až do roku 1915 stál tento sarkofág v centru krypty osamoceně. Dne 1. dubna 1915 ale v Berlíně zemřela kněžna Marie, roz. Croÿ-Dülmen (1837–1915). Tělo bylo v měděné rakvi převezeno do Chuchelné a v mohutném bezozdobném dubovém sarkofágu umístěno po boku jejího manžela. Poslední pohřeb se zde konal 1. března 1928, kdy byly do krypty uloženy ostatky jejich syna knížete Karla Maxe Lichnovského (1860–1928). V 10 hodin dopoledne vyšel ze zámku pohřební průvod, který vedlo sedmáct kněží z patronátních farností i duchovní z Ratiboře. Za nimi šli sluhové v livrejích nesoucí polštáře s rády a vyznamenáními. Rakev neslo šest knížecích myslivců a byl přes ni přehozen černobílý sametový prapor Gardového spolku z Ratiboře. Následovala rodina. Kněžna vdova, Mechtilde (1879–1958), byla zahalena v černém smutečním závoji a doprovázel ji nejstarší syn Wilhelm (1905–1975). Za nimi mladší Leonore (1906–2001) a Michael (1907–1999) a dále Karlovy sestry Marie Caroline hraběnka von Redern (1861–1933) a Margarethe Eleonore hraběnka Lanckoroňská (1863–1954) s jejich rodinami. Hostů i přihlížejících byly stovky. V roce 1930 byla prostá zinková rakev

Návštěva Eduarda Lichnovského v roce 2009

s ostatky knížete vložena do nového monumentálního mramorového sarkofágu od jesenického sochaře Josefa Obetha (1874–1961).

Tři sarkofágy pokojně ležely v knížecím mauzoleu v Chuchelné jen do konce druhé světové války. V dramatickém závěru při bombardování Chuchelné, na Velký pátek v dubnu 1945, lehl popelem spolu s řadou dalších budov také neda-leko stojící kostel Povýšení sv. Kříže, mauzoleum přežilo téměř bez úhony. Samotné sarkofágy ale byly poškozeny, když se do nich pokoušeli vloupat sovětsí vojáci. Vyloupit se podařilo dubový sarkofág princezny Croy Dulmen a mramorový sarkofág Karla Maxe. Nejstarší měděný sarkofág byl poničen z vnější strany, k vnitřní truhle se vojáci nedostali. Poničené sarkofágy už neohro-

movaly svou důstojnou krásou, a navíc si věřící stěžovali, že kvůli nim při mších omdlévají. Dalším důvodem najít řešení určitě byla přeplněnost věřícími při bohoslužbách. Z hygienických důvodů byly počátkem 50. let všechny poničené náhrobky přeloženy do bočního výklenku v přízemí hrobky a zazděny. Vzpomínka na ně se pomalu vytrácela a časem si místní už jen občas vyprávěli, že zde možná odpočívají knížata. Objekt se stal v roce 1964 evidovanou kulturní památkou.

Funkci svatostánku v Chuchelné tak převzalo pohřební mauzoleum Lichnovských, které bylo při té příležitosti přejmenováno na Kapli sv. Kříže. K bohoslužbám však mělo sloužit dočasně, než se postaví v Chuchelné kostel nový. Avšak provizorium se protáhlo až do roku 1996,

protože v roce 1948, kdy byl pořízen projekt, ani v roce 1969, kdy byl posvěcen základní kámen, se nepodařilo s ohledem na změnu společenských poměrů prosadit stavbu nového kostela.

Změny k lepšímu se mauzoleum dočkalo až v roce 1996, kdy byl na místě bývalého zbořeného kostela vystavěn kostel nový, zasvěcený opět sv. Kříži. Dvanáct let bylo mauzoleum pro veřejnost uzavřeno a zelo prázdnotou. S blížícím se 660. výročím historické existence obce Chuchelná, v roce 2008, a díky velké iniciativě tehdejšího starosty Ing. Josefa Kubného, vydatně podporovaného nejen radou obce, ale také všemi občany, byl Obcí Chuchelná v roce 2006 formulován záměr opětovného zpřístupnění mauzolea včetně prezentace dosud uschovaných sarkofágů. Ideový záměr a scénář expozice byl svěřen PhDr. Anežce Šimkové, rozené Otlikové, rodačky z Chuchelné a PhDr. Evě Kolářové, architektonická studie, technický projekt obnovy, včetně interiérového expozičního fundusu a vnějších terénních úprav pak Ing.arch. Michalu Sborwitzovi. Celková rekonstrukce trvala vlastně dalších čtrnáct let. Termín otevření úkrytu se sarkofágy, zboření zdi, byl vybrán symbolicky, a to na den 27. února 2008, kdy uplynulo osmdesát let od smrti Karla Maxe, 6.knížete Lichnovského. V ten den byla v kostele Povýšení sv. Kříže sloužena slavnostní mše za všechny zemřelé Lichnovské a současně mohla veřejnost znovu zhlédnout vyproštěné náhrobky. Potvrdily se vzpomínky pamětníků o jejich násilném vypáčení sovětskými vojáky v samém závěru války i pozdějších vysprávkách. Následně rozhodla Obec Chuchelná všechny tři sarkofágy zadat k restaurování a začít s celkovou rekonstrukcí s cílem zpřístupnit tuto kulturní památku široké veřejnosti. V letech 2008–2009 bylo přistoupeno k náročnému restaurování všech tří sarkofágů, prohlášených pro svou vynikající uměleckořemeslnou úroveň rovněž za státem chráněné kulturní památky z roku 1963. V období 2010–2012 následovala sanace vlhkého zdiva spodní části krypty, nová elektroinstalace s vnějšími omítkami a čištěním rezného zdiva. V roce 2014 zrestauroval Filip Menzel z Města Albrechtic několik desetiletí bílou barvou zamalovanou nástěnnou malbu erbu Lichnovských nad vnitřním schodištěm. V započaté práci pokračoval i následující starosta Ing. Rudolf Sněhota. V roce 2015 byly instalovány vnitřní informační tabule, o pět let později došlo k opravě spodního vstupu, k venkovním úpravám okolí kaple vydlážděním chodníků ze žulových kostek, instalaci venkovních informačních tabulí, v roce 2022 došlo k opětovné instalaci zvonu z roku 1779, který ležel nečinně 24 let ve zvonici nového kostela. Tím se uzavřela celková rekonstrukce Mauzolea.

Cílem celého čtrnáctiletého období projektu, sledovaného a podporovaného Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Ostravě, byla nejen celková renovace kaple a okolí v kontextu původního pietního místa, ale také prezentace mimořádného významu rodu Lichnovských pro Chuchelnou a zdejší kraj. Mauzoleum Lichnovských v Chuchelné je uznáváno jako součást historického dědictví nejen Chuchelné, ale celého Hlučínska. Mauzoleum Lichnovských – Kaple sv. Kříže je otevřena každou neděli od začátku dubna do konce listopadu od 14.00 hod. do 15.00 hod. Mimo určený den nabízíme komentované prohlídky jednotlivcům i turistickým skupinám v termínech objednaných na mobilním čísle 724 180 678, nebo kdykoliv na požádání při prohlídce vojenského muzea. Vstupné za komentované prohlídky je dobrovolné. Rádi v Chuchelné uvítáme zájemce nejen o obecní historii, ale hlavně o rodu Lichnovských.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

3 ♦ ČERVENEC ♦ 2023

PELETKY

139 Kč/15 kg

EN A1 plus CZ 020

královské peletky

7 km od Opavy

Do vyproštění zásob!

ESOX

Možnost nákupu na splátky

tel.: 737 149 875

www.kralovskepeletky.cz

7krásky
BOUTIQUE
SPECIALISTA NA SPOLEČENSKOU MODU

Srdčně vás zveme do butiků
7krásky Boutique v Kravařích.

- Společenské šaty, halenky a kalhoty ve velikostech XS - 5XL
- Bižuterie, doplňky
- Poradenství profesionální stylistky

LETNÍ KOLEKCE
již v prodeji

OTEVÍRACÍ DOBA:

Po - Pá	13.00 - 17.00 hod.
So	9.00 - 11.00 hod.

Objednejte si termín návštěvy mimo otevírací dobu a o víkendech na tel. číslo 702 336 509

Čeká vás oslava, svatba, maturita, divadlo, taneční, důležitá schůzka, nebo chcete šaty jen pro radost? Přijďte si vybrat z naší nabídky šatů, díky kterým ve společnosti zazáříte.

S výběrem vám ráda pomůže profesionální stylistka.

7krásky Boutique, Opavská 120, Kravaře, Tel.: 702 336 509

www.7kraszyboutique.cz

Vydavatel: Obec Chuchelná, K. M. Lichnovského 10, 747 24, Chuchelná, IČO: 00300161, evidenční číslo: MK ČR E 23524

Tisk: OPTYS, spol. s r. o., Dolní Životice

Redakční rada: Daniel Bartošík, Ilona Nedvěďová, Rudolf Sněhota, Regina Olejáková, Renáta Řádková

e-mail: zpravodaj.chuch@gmail.com